د لیویانو کِتاب

سوزېدُونکې نذرانه

١ [١]مالِک خُدا ئ د خپل حضُور خېمې نه مُوسیٰ ته آواز وکړو اؤ دا
اصُول یې ورته وښودل. [٢]هر کله چې بنی اِسرائیل خپلې قُربانۍ پېش
کوی نو دا اصُول به یاد ساتی، چې کله یو کس د یو څناور قُربانی پېش کوی،
نو هغه به د سوزېدُنکې نذرانې دپاره ګډه یا چېلے راولی. [٣]کۀ هغه خپل څاروے
د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کوی، نو هغه دې د رمې نه یو نر څاروے
راولی چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. هغه دې دا د مالِک خُدائ د حضُور
مُقدسې خېمې د دروازې په خُلۀ کښې حاضر کړی، نو مالِک خُدائ به دا قبُول
کړی. [۴]هغه کس به خپل لاس ورله په سر کېږدی اؤ دا به ترې نه په قُربانۍ
کښې قبُول کړے شی اؤ دا به د هغۀ د پاره کفاره شی. [۵]هغه به هلته غوَیے حلال
کړی اؤ د هارُون د کورنۍ اِمامان به مالِک خُدائ ته هغه وینه پېش کړی اؤ چې
د خېمې د دروازې په خُلۀ کښې کُومه قُربانګاه ده د هغې څلورو واړو طرفُونو
ته دې وشیندی. [۶]بیا به د هغه څناور نه څرمن وباسی اؤ حِصې حِصې به یې
کړی، [٧]اؤ اِمامان به په قُربانګاه باندې لرګی سم کېږدی اؤ په لرګو به اور بل
کړی. [٨]هغوئ به د څناور حِصې، سره د سر اؤ وازګې په اور باندې کېږدی. [٩]د
هغه څناور کولمې اؤ پڅُونُونه دې ووینځلے شی اؤ اِمام به دا هر څۀ په قُربانګاه
باندې وسوزوی، ځکه چې په اور سوزېدُونکې د دې نذرانې بُوئ په مالِک
خُدائ باندې ښۀ لګی. [١٠]کۀ هغه کس د ګډو یا د چېلو د رَمې نه څۀ پېش
کوی، نو هغه دې خامخا نر وی چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی. [١١]هغه به دا د
قُربانګاه په شمالی طرف حلالوی اؤ د هغې وینه به اِمامان د قُربانګاه څلورو
واړو طرفُونو ته وشیندی. [١٢]چې کله هغه کس دا حِصې حِصې کړی، نو اِمامان
به د دې ټولې حِصې سره د سر اؤ وازګې په اور باندې کېږدی. [١٣]هغه کس
به د دې کولمې اؤ پڅُونُونه په اوبو ووینځی اؤ اِمام به دا قُربانی مالِک خُدائ

ته پېش کړی اؤ په قُربان‌ګاه باندې به يې تهوله وسوزوی. په اور سوزېدُونکې
د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې. [14]کهٔ څوک يو مارغهٔ د
سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کوی، نو هغه دې يوه ګُوګُوشتکه يا کونتره
وی. [15]اِمام به دا په قُربان‌ګاه باندې پېش کړی، د هغې څټ به تاؤ کړی اؤ سر
به يې په قُربان‌ګاه باندې وسوزوی اؤ د هغې وينه دې د قُربان‌ګاه په اړخ باندې
وڅڅولے شی. [16]هغه دې د دې جڅُوره اؤ په جڅُوره کښې چې څهٔ وی هغه
دې لرې کړی اؤ دا دې د قُربان‌ګاه نَمرخاتهٔ طرف ته وغورزوی چرته چې ايرې
اچولے شی. [17]هغه دې دا مارغهٔ د وزرو نه ونيسی اؤ داسې دې په مېنځ دوه
ټوټې شی چې وزر ترې نه بېل نهٔ شی. اؤ هغه دې دا تهول په قُربان‌ګاه باندې
وسوزوی، په اور سوزېدُونکې د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ
لګې.

د غلې نذرانې

۲ [1]کله چې څوک مالِک خُدائ ته يوه د غلې نذرانه پېش کوی، نو هغه
دې ښهٔ اوړهٔ وی. د زيتُونو تېل اؤ خوشبودار لوبان دې په کښې واچوی،
[2]د هارُون د کورنۍ اِمامانو ته دې راوړی. اِمام به يو مُوټے د اوړو، د تېلو اؤ سره
د ټولو لوبانو نه راواخلی اؤ په قُربان‌ګاه به يې وسوزوی، دا به د يوې نښې په
شان وی چې دا تهوله مالِک خُدائ ته پېش کړې شوې ده. په اور سوزېدُونکې
د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې. [3]د غلې د نذرانې نه پاتې
شوې برخه به د اِمامانو وی، دا به ډېره مُقدسه ګڼلے شی، ځکه چې دا مالِک
خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. [4]کهٔ دا نذرانه ډوډۍ
وی چې په تنُور کښې پخه شوې وی، نو دا دې د خمبيرې نه بغېر تياره شوې
وی. دا دې د اوړو نه تيارې شوې غټې ډوډۍ وی چې د زيتُونو تېل په کښې ګډ
وی يا دې نرۍ نرۍ ډوډۍ وی چې د زيتُونو تېل ورباندې لګولے شوی وی.
[5]کهٔ هغه نذرانه ډوډۍ وی چې په تبخی باندې پخه شوې وی، دا به د داسې

اوړو نه تیاره شوې وی چې د زیتُونو تېل په کښې ګډ وی خو چې خمبیره په کښې نۀ وی. [6] چې کله یې د یوې نذرانې په توګه پېش کوئ نو دا چُوری کړئ اؤ نور تېل ورباندې واچوئ. [7] کۀ هغه نذرانه داسې ډوډۍ وی چې په تبخی باندې پخه شوې وی، نو هغه دې د اوړو اؤ زیتُونو د تېلو نه تیاره شوې وی. [8] دا مالِک خُدائ ته د غلې نذرانې په توګه راوړئ اؤ اِمام ته یې پېش کړئ اؤ هغه به یې قُربانګاه ته یوسی. [9] اِمام به د نښې په توګه یوه برخه ترې نه واخلی چې دا ټوله مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې ده اؤ هغه به دا په قُربانګاه باندې وسوزوی. په اور سوزېدُونکې د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګې. [10] د غلې د نذرانې نه پاتې شوې برخه به د اِمامانو وی، دا به ډېره مُقدسه ګڼلے شی، ځکه چې دا مالِک خُدائ ته په اور باندې سوزېدُونکې نذرانې نه اخستے شوې ده. [11] چې د غلې کُومې نذرانې تاسو مالِک خُدائ ته پېش کوئ په یوه نذرانه کښې دې هم خمبیره نۀ وی، مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانه کښې چې کله هم خمبیره یا شات وانۀ چوئ. [12] تاسو چې هر کال لَو کوئ نو د خپل فصل وړومبۍ غله مالِک خُدائ ته راوړئ، خو دا دې په قُربانګاه باندې نۀ شی سوزولے. [13] د غلې په هره نذرانه باندې مالګه اچوئ، ځکه چې مالګه د خُدائ پاک اؤ ستاسو په مېنځ کښې د تړون نښه ده. (تاسو په خپلو ټولو نذرانو خامخا مالګه اچوئ.) [14] چې کله تاسو د خپل رېبلے شوی فصل د وړومبۍ غلې نذرانه مالِک خُدائ ته راوړئ، نو وریتې شوې دانې یا مېده شوی اوړۀ ورته پېش کوئ. [15] د زیتُونو تېل په کښې ورګډ کړئ اؤ لوبان ورباندې واچوئ. [16] اِمام به لږ اوړۀ اؤ څۀ تېل اؤ ورسره ټول لوبان هم وسوزی اؤ دا به مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې د نښې په توګه وی.

د سلامتۍ نذرانې

۳ [1] کله چې څوک خپل یو څاروے د سلامتۍ د نذرانې په توګه پېش کوی، نو هغه دې یو داسې غوَیے یا غوا وی چې هیڅ عیب په کښې

نهٔ وی. ۲ هغه کس به خپل لاس د هغه ځناور په سر کېږدی اؤ د مالِک خُدائ
د حضُور مُقدسې خېمې د دروازې په خُلهٔ کښې به یې حلال کړی. د هارُون د
کورنئ اِمامان به هغه وینه د قُربانګاه څلورو واړو طرفُونو ته وشیندی ۳اؤ هغه
دې د هغه ځناور دا حِصې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه
پېش کړی. په دې کښې به په کولمو باندې تهوله وازګه، ۴پښتورګی اؤ په هغې
باندې چې څومره وازګه وی اؤ د اینې ښهٔ حِصه هم وی. ۵اِمامان به دا هر څهٔ د
سوزېدُونکې نذرانو سره په قُربانګاه باندې وسوزوی. په اور سوزېدُونکې د دې
نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ باندې ښهٔ لګې. ۶کهٔ چرې د رَمې نه د سلامتئ
د نذرانې په توګه څهٔ پېش کولے شی، کهٔ هغه نر وی یا ښځه، خو چې هیڅ
عیب په کښې نهٔ وی. ۷کهٔ یو کس یو ګډُورے پېش کوی، ۸نو هغه دې خپل
لاس ورله په سر کېږدی اؤ د خېمې مخې ته دې هغه حلال کړی. اِمامان به د
هغهٔ وینه د قُربانګاه په څلورو واړو طرفُونو باندې وشیندی ۹اؤ مالِک خُدائ
ته دې د هغه ځناور دا حِصې په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړی:
د تهول لم وازګه چې د ملا د هډُوکی سره نزدې پرې کړے شوې وی، هغه تهوله
وازګه چې په کولمو پرته وی، ۱۰پښتورګی اؤ هغه وازګه چې ورباندې پرته وی
اؤ د اینې ښهٔ حِصه هم. ۱۱بیا به اِمام دا هر څهٔ په اور سوزېدُونکې نذرانې په
توګه مالِک خُدائ ته وسوزوی. ۱۲کهٔ یو کس چېلئ پېش کوی، ۱۳هغه دې
خپل لاس ورله په سر کېږدی اؤ د خېمې مخې ته دې حلال کړی. اِمامان به د
دې وینه د قُربانګاه په څلورو واړو طرفُونو باندې وشیندی ۱۴اؤ مالِک خُدائ
ته دې دا حِصې په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړی: هغه تهوله وازګه
چې په کولمو باندې پرته وی، ۱۵پښتورګی اؤ هغه وازګه چې وربانډې پرته وی
اؤ د اینې ښهٔ حِصه هم. ۱۶اِمام به دا هر څهٔ په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه
وسوزوی، دا به په مالِک خُدائ باندې یو ښهٔ لګېدُونکے بُوئ وی. د قُربانئ
تهوله وازګه د مالِک خُدائ ده. ۱۷یو بنی اِسرائیلے به هم وازګه اؤ وینه نهٔ شی
خوړلے، بنی اِسرائیل چې چرته هم اوسېږی نو تهول به دا قانُون د همېشه د پاره
منی.

په غلطۍ سره د شوو ګُناهونو د پاره نذرانې

۴

۱ مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو ۲ چې بنی اِسرائیلو ته ووایه چې کهٔ
څوک ګُناه وکړی اؤ په غلطۍ سره د مالِک خُدائ حُکمونه مات کړی،
نو هغه به دا قانُون منی. ۳ کهٔ چرې مشر اِمام ګُناه وکړی اؤ د هغې په ذریعه
خلق ګُناهګار شی، نو هغه به یو څخے پیش کوی چې هیڅ عیب په کښې نهٔ
وی اؤ د خپلې ګُناه د پاره به یې مالِک خُدائ ته قُربانی کړی. ۴ هغه به څخے
د مُقدسې خېمې دروازې خُلې ته راولی، خپل لاس به ورله په سر کېږدی، اؤ د
مالِک خُدائ په حضُور کښې به یې هلته حلال کړی. ۵ بیا به مشر اِمام د څخی
لږه وینه واخلی اؤ خېمې ته به یې دننه یوسی. ۶ هغه به خپله ګوته په وینه کښې
ډُوبه کړی اؤ دا دې اووهٔ ځله د مُقدسې پړدې مخې ته وشیندی. ۷ بیا به هغه
لږه وینه په خېمه کښې د خوشبویۍ د قُربانګاه په ښکرو باندې ولګوی. هغه
به پاتې شوې وینه د سوزېدُونکې نذرانو قُربانګاه په بېخ کښې توئ کړی، کُومه
چې د خېمې د دروازې په خُلهٔ کښې ده. ۸ هغه به د دې څخی نه ټوله وازګه
واخلی، هغه وازګه کُومه چې په کولمو باندې وی، ۹ پښتورګی اؤ کُومه وازګه
چې ورباندې پرته وی اؤ د اینې ښهٔ حِصه. ۱۰ اِمام به دا وازګه واخلی اؤ د
سوزېدُونکې نذرانو په قُربانګاه باندې به یې وسوزوی، هم هغه شان لکه چې
کُوم عمل د سلامتۍ د نذرانې د پاره حلال شوی ځناور وازګې سره کوی. ۱۱ خو
هغه به د دې څرمن، ټوله غوښه، سر، خپې، دننی اندامُونه سره د کولمو، ۱۲ دا هر
څهٔ به د خېمو نه بهر هغه پاک ځائ ته یوسی چرته چې ایره غورزولے کېږی،
نو هلته دې یې هغه د لرګو په اور باندې وسوزوی. ۱۳ کهٔ چرې د اِسرائیلیانو
ټول قوم ګُناه وکړی اؤ په غلطۍ سره د مالِک خُدائ د حُکمُونو نه د یو حُکم
ماتولو په وجه ګُناهګار شی، ۱۴ بیا چې څنګه د ګُناه پته ورته ولګې، نو قوم به
د ګُناه د نذرانې په توګه یو څخے راولی. هغوئ به دا د مالِک خُدائ د حضُور
مُقدسې خېمې ته راولی، ۱۵ د قوم مشران به د دې په سر خپل لاسُونه کېږدی
اؤ څخے دې هلته حلال کړے شی. ۱۶ مشر اِمام به د څخی لږه وینه واخلی

اؤ خېمې ته به يې دننه يوسی، ۱۷خپله ګوته دې په وينه کښې ډُوبه کړی اؤ هغه
دې اووهٔ ځله د مالِک خُدائ په حضُور کښې د پړدې په مخکښې وشيندی.
۱۸هغه به لږه وينه د خوشبويئ د قُربانګاه په ښکرُونو پورې ولګوی چې دا د
مالِک خُدائ په حضُور کښې دننه په خېمه کښې ده اؤ پاتې شوې وينه دې د
سوزېدُونکې نذرانې د قُربانګاه په بېخ کښې توئ کړی، کُومه چې د خېمې د
دروازې په خُلهٔ کښې ده. ۱۹بيا به هغه د ځځی ټوله وازګه واخلی اؤ په قُربانګاه
به يې وسوزوی. ۲۰هغه به د دې ځځی سره هم هغه شان وکړی لکه څنګه چې
هغهٔ د ګُناه د نذرانې د ځځی سره کړی وُو، نو داسې به اِمام د خلقو د ګُناه د
پاره کفاره ادا کړی اؤ هغوئ به معاف شی. ۲۱بيا به هغه ځځے د خېمو نه بهر
يوسی اؤ وبه يې سوزوی، لکه څنګه چې هغه د خپلې ګُناه د پاره پېش کړے
شوے ځځے سوزوی. دا نذرانه د قوم د ګُناه د کفارې د پاره ده. ۲۲کهٔ يو مشر
ګُناه وکړی اؤ په غلطئ سره د مالِک خُدائ د حُکمُونو نه د يو حُکم ماتولو په
وجه ګُناهګار شی، ۲۳اؤ چې د خپلې ګُناه پته ورته ولګې، نو هغه به د خپلې
نذرانې په توګه يو چېلے راولی چې هېڅ عېب په کښې نهٔ وی. ۲۴هغه به خپل
لاس د چېلی په سر کېږدی اؤ د قُربانګاه هغه طرف ته به يې حلال کړی، چرته
چې د سوزېدُونکې نذرانې ځناور حلالولے شی. دا د ګُناه لرې کولو نذرانه
ده. ۲۵اِمام به خپله ګوته د ځناور په وينه کښې ډُوبه کړی، دا دې د قُربانګاه
په ښکرُونو پورې ولګوی اؤ پاتې شوې وينه دې د قُربانګاه په بېخ کښې توئ
کړی. ۲۶بيا به هغه د دې ټوله وازګه په قُربانګاه باندې وسوزوی، لکه څنګه
چې هغه د سلامتئ د نذرانې د پاره حلال شوی ځناور وازګه سوزوی. داسې
به اِمام د هغه مشر د پاره د ګُناه کفاره ادا کړی اؤ هغه به معاف شی. ۲۷کهٔ يو
عام کس ګُناه وکړی اؤ په غلطئ سره د مالِک خُدائ د حُکمُونو نه د يو حُکم
ماتولو په وجه ګُناهګار شی، ۲۸نو چې څنګه د ګُناه پته ورته ولګې، نو هغه به
د خپلې نذرانې په توګه يوه چېلئ راولی چې هيڅ عېب په کښې نهٔ وی. ۲۹هغه
به خپل لاس د دې په سر کېږدی اؤ د قُربانګاه په هغه طرف به يې حلاله کړی،
چرته چې د سوزېدُونکې نذرانې د پاره ځناور حلالېږی. ۳۰اِمام به خپله ګوته

د دې څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، دا به د قُربان‌ګاه په ښکرُونو پورې ولګوی اؤ پاتې شوې وينه به د قُربان‌ګاه په بېخ کښې توئ کړی. [31]بيا به هغه ټوله وازګه ترې نه لرې کړی، لکه څنګه چې د سلامتىٔ د نذرانې د پاره حلال شوی څناور نه لرې کولے شی اؤ هغه به دا په قُربان‌ګاه باندې وسوزوی څکه چې په مالِک خُدائ دا بُوئ ښۀ لګې. نو داسې به اِمام د هغه کس د ګُناه کفاره ادا کړی اؤ هغه به معاف شی. [32]کۀ يو کس د ګُناه د نذرانې د پاره د ګډو نه څۀ راولی، نو هغه دې يوه ګډه وی چې هيڅ عيب په کښې نۀ وی. [33]هغه به خپل لاس د دې په سر کېږدی اؤ د قُربان‌ګاه په هغه طرف به يې حلاله کړی، چرته چې د سوزېدُونکې نذرانې د پاره څناور حلالېږی. [34]اِمام به خپله ګوته د څناور په وينه کښې ډُوبه کړی، د قُربان‌ګاه په ښکرُونو پورې دې دا وينه ولګوی اؤ پاتې شوې وينه به هغه د دې په بېخ کښې توئ کړی. [35]بيا به هغه د دې ټوله وازګه لرې کړی، لکه څنګه چې د سلامتىٔ د نذرانې د پاره حلال شوی څناور نه وازګه لرې کېږی اؤ هغه به په اور سوزېدُونکې نذرانو سره په قُربان‌ګاه باندې وسوزوی کُوم چې مالِک خُدائ ته پېش کېږی. داسې به اِمام د هغه کس د ګُناه د پاره کفاره ادا کړی اؤ هغه به معاف شی.

دګُناه د نذرانو ورکولو حالاتُونه

۵

[1]په دې حالاتو کښې د ګُناه نذرانې ضرُوری ګڼلے کېږی: کۀ څوک د ګواهىٔ ورکولو د پاره عدالت ته وغوښتلے شی اؤ هغه معلُومات نۀ ورکوی چې څۀ يې ليدلی يا اؤرېدلی وی، نو هغۀ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاؤ شی. [2]کۀ څوک په غلطىٔ سره يو حرام څيز له لاس وروړی، لکه چې يو مړ مُردار څناور له، نو هغه ناپاک اؤ ګُناهګار دے چې څنګه ورته پته ولګې چې هغۀ دا خطا کړی دی. [3]کۀ څوک په غلطىٔ سره د يو اِنسان يو ناپاک ځائ يا څيز له لاس وروړی، چې دا څۀ څيز هم وی، نو هغه ناپاکه اؤ ګُناهګار دے چې څنګه ورته پته ولګې چې هغۀ دا خطا کړی دی. [4]کۀ څوک بغېر د سوچ کولو نه قسم وخوری، چې دا قسم د هر څيز په باره کښې وی کۀ قسم ښۀ وی

اؤ یا بد وی، نو هغه ناپاکه اؤ ګُناهګار دے چې څنګه ورته پته ولګي چې هغهٔ څهٔ کړی دی. [5]کله چې یو کس ګُناه وکړی، نو هغه دې خامخا د ګُناه اِقرار وکړی، [6]اؤ د خپلې ګُناه په جُرمانه کښې به هغه خامخا یوه ګډه یا چېلۍ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه راولی. اِمام به د هغه کس د ګُناه د پاره کفاره ادا کړی. [7]کهٔ هغه کس ګډه یا چېلۍ نهٔ شی اخستلے، نو هغه به د خپلې ګُناه د پاره په بدل کښې دوه ګُوګُوشتکې یا دوه کونترې راوړی، یوه به د ګُناه د نذرانې د پاره اؤ یوه به د سوزېدُونکې نذرانې د پاره وی. [8]هغه به دا اِمام ته راوړی، نو وړومبۍ به مارغهٔ د ګُناه د نذرانې د پاره پېش کړی. د دې څټ به تاؤ کړی خو چې سر ترې نه بېل نهٔ شی [9]اؤ څهٔ وینه دې د قُربانګاه په یو طرف باندې وشیندی، پاتې شوې وینه دې د قُربانګاه په بېخ کښې وڅڅولے شی. دا د ګُناه د لرې کولو د پاره یوه نذرانه ده. [10]بیا د اصُولو په مُطابق هغه دویم مارغهٔ دې د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړی. داسې به اِمام د هغه کس د ګُناه د پاره کفاره ادا کړی کُومه چې هغهٔ کړې ده اؤ هغه به معاف شی. [11]کهٔ هغه کس دوه ګُوګُوشتکې یا دوه کونترې هم نهٔ شی راوړلے، نو هغه به یو کیلو اوړهٔ د ګُناه د نذرانې په توګه راوړی. هغه دې په دې کښې د زیتُونو تېل یا خوشبوئی نهٔ اچوی، ځکه چې دا د ګُناه نذرانه ده. [12]هغه کس به دا اِمام ته راوړی، اِمام به یو مُوټے ترې نه د نښې په توګه واخلی چې دا ټول مالِک خُدائ ته پېش کړی شوی دی اؤ په اور سوزېدُونکې نذرانې سره به یې په قُربانګاه باندې وسوزوی. دا یوه داسې نذرانه ده چې ګُناه لرې کوی. [13]داسې اِمام به د هغه کس د ګُناه د پاره کفاره ادا کړی چې په دې مُختلفو ګُناهونو کښې یې کُومه ګُناه هم کړې وی اؤ هغه به معاف شی. پاتې شوی اوړهٔ به هم د غلې نذرانې په شان د اِمام وی.

د تاوان نذرانې

[14]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل. [15]کهٔ یو کس په غلطۍ سره داسې ګُناه وکړی اؤ د هغه قیمت په ورکولو کښې ناکام شی چې کُوم مالِک خُدائ ته

پېش کول ؤو، نو هغه به د تاوان د نذرانې په توګه يو داسې ګډ يا چېلے مالِک خُدائ ته راولی چې هيڅ عېب په کښې نۀ وی. د دې قيمت به د منلے شوی معيار په مُطابق مُقررولے شی. [16]هغه به خامخا هغه پېسې ورکوی چې د کُومو په ورکولو کښې ناکام شوے وی اؤ شل فی‌صده زياتې دې هم ورکړی. هغه به دا پېسې اِمام ته ورکړی اؤ اِمام به د هغه کس د ګُناه د نذرانې د پاره څناور پېش کړی اؤ هغه کس به معاف شی. [17]کۀ څوک يوه داسې ګُناه وکړی چې په غلطۍ سره د مالِک خُدائ د حُکمُونو نه يو حُکم مات کړی، نو هغه ګُناهګار دے اؤ جُرمانه به ورکوی. [18]هغه به خامخا اِمام ته د تاوان د نذرانې په توګه يو ګډ يا چېلے راولی چې هيڅ عېب په کښې نۀ وی. د دې قيمت به د منلے شوی معيار په مُطابق مُقررولے شی. اِمام به د هغۀ د ګُناه د پاره کفاره ادا کړی کُومه چې هغۀ په غلطۍ سره کړې وی اؤ هغه به معاف کړې شی. [19]دا د هغې ګُناه د تاوان نذرانه ده کُومه چې هغۀ د مالِک خُدائ خِلاف کړے وی.

۶

[1]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل. [2]کۀ څوک د مالِک خُدائ خِلاف داسې ګُناه وکړی، لکه چې د يو بنی اِسرائيلی امانت واپس ورنۀ کړی، يا د چا نه څۀ څيز پټ کړی، يا څوک دهوکه کړی، نو يوه نذرانه به ورکړی، [3]يا کۀ يو ورک شوے څيز پيدا کړی اؤ د هغې په باره کښې دروغ ووائی اؤ داسې قسم وخوری چې هغۀ دا نۀ دے مُوندلے. [4-5]کله چې يو کس په داسې طريقه ګُناه وکړی، هغۀ چې څۀ څيز هم د غلا يا دهوکې په طريقه اخستے وی نو هغه دې واپس ورکړی. په کُومه ورځ چې هغه ګُناهګار ثابت شی، نو هغه به خامخا د هغه څيز مالِک ته پُوره تاوان ورکوی اؤ شل فی‌صده زيات به هم ورکوی. [6]هغه دې اِمام ته يو داسې بې‌عېبه ګډ يا چېلے راولی چې مالِک خُدائ ته يې د نذرانې په توګه پېش کړی. د دې قيمت به د منلے شوی معيار په مُطابق مُقررولے شی. [7]اِمام به د هغه کس د ګُناه د پاره کفاره ادا کړی اؤ هغه به معاف شی.

سوزېدُونکې نذرانې

[8]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو [9]چې هارُون اؤ د هغهٔ زامنو ته د سوزېدُونکې نذرانو د پاره دا اصُول وښایه. یوه سوزېدُونکې نذرانه به ټوله شپه په قُربانګاه باندې پرېښودلے شی اؤ اور دې بل وساتلے شی. [10]بیا به اِمام خپله د لټې چُوغه اؤ د لټې جانګی واغوندی، په قُربانګاه باندې د سوزېدُونکې نذرانې نه پاتې شوې ایرې به لرې کړی اؤ د قُربانګاه په څنګ کښې به یې واچوی. [11]بیا دې جامې بدلې کړی اؤ ایرې دې د خېمو نه بهر یو پاک ځائ ته یوسی. [12]په قُربانګاه دې اور بل وساتلے شی خو چې مړ نهٔ شی. اِمام به هر سحر په دې باندې لرګی بړدی، سوزېدُونکې نذرانه به په دې سمه بړدی اؤ د سلامتیٔ د نذرانې وازګه دې ورباندې سوزوی. [13]اور دې خامخا په قُربانګاه بل وساتلے شی اؤ چې کله هم مړ نهٔ شی.

د غلې نذرانې

[14]دا د غلې نذرانې د پاره اصُول دی. د هارُون د کورنیٔ یو اِمام به د مالِک خُدائ په حضُور کښې د قُربانګاه په مخکښې د غلې نذرانه پېش کړی. [15]بیا به هغه د ښو اوړو چې تېل ورسره ګډ وی اؤ خوشبوئی ورباندې پرته وی د هغې نه دې یو مُوټے واخلی اؤ په قُربانګاه باندې به یې د یوې نښې په توګه وسوزوی چې دا ټوله مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې ده. د دې نذرانې بُوئ په مالِک خُدائ ښهٔ لګی. [16-17]اِمامان به هغه پاتې شوې برخه وخوری. د دې نه به پتیره ډوډیٔ پخه کړے شی اؤ په مُقدس ځائ کښې، د مالِک خُدائ د حضُور د خېمې په دربار کښې به وخوړلے شی. دا مالِک خُدائ اِمامانو له په سوزېدُونکې نذرانه کښې د هغوئ د برخې په توګه ورکړې ده. دا د ګُناه د نذرانې اؤ د تاوان د نذرانې په شان ډېره مُقدسه ده. [18]په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې د هارُون د اولاد هر یو نرکس مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې نه خپله برخه د همېشه د پاره خوړلے شی. کهٔ بل هر څوک هم دې نذرانې له

لاس وروړی نو د دې د پاکوالی په وجه به هغهٔ ته تکلیف ملاویږی. [19] بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل. [20] په کُومه ورځ چې د هارُون د کورنۍ یو اِمام مُقررولے شی نو هغه به یو کیلو ښهٔ اوړهٔ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه پیش کوی د عامې غلې د نذرانې په شان، نیم په سحر کښې اؤ نیم په ماښام کښې. [21] دا به په تیلو کښې ګډ شی، په تبخی به پاخهٔ کړے شی اؤ چُوری به کړے شی اؤ د غلې د نذرانې په توګه به پیش کړے شی، د دې بُوئ په مالِک خُدائ ښهٔ لګی. [22] په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې به د هارُون د اولاد هر یو کس دا نذرانه تیاروی کُوم چې د مشر اِمام په توګه خِدمت کوی. مالِک خُدائ ته د پیش کړے شوې قُربانۍ په توګه دا به ټوله وسوزولے شی. [23] د اِمام د غلې د نذرانې یوه برخه به هم نهٔ شی خوړلے، ټوله به خامخا سوزولے شی.

د ګُناه نذرانې

[24] بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو چې [25] هارُون اؤ د هغهٔ زامنو ته د ګُناه د نذرانې د پاره دا اصُول وښایه. د ګُناه د نذرانې څناور به د مالِک خُدائ په حضُور کښې حلالولے شی، چرته چې د سوزېدُونکې نذرانې د پاره څناور حلالیږی. دا یوه ډېره مُقدسه نذرانه ده. [26] کُوم اِمام چې دا څناور قُربانی کوی هغه به دا په مُقدس ځائ کښې وخوری چې هغه د مالِک خُدائ د حضُور د خیمې دربار دے. [27] هر څوک یا هر څیز چې د دې د څناور د غوښې سره ولګی نو هغوی ته به د دې د پاکوالی په وجه تکلیف مِلاؤ شی. کهٔ جامې د څناور په وینه ولړلے شی، نو هغه به خامخا په مُقدس ځائ کښې وینځلے شی. [28] د خاورې په کُوم لُوښی کښې چې غوښه یشولے شوې وی هغه دې مات کړلے شی اؤ کهٔ د زیړو لوښے اِستعمال شوے وی، نو هغه دې ومږلے شی اؤ په اوبو کښې دې کنګال کړے شی. [29] د اِمامانو د کورنو هر نر دا نذرانه خوړلے شی، دا ډېره مُقدسه ده. [30] خو کهٔ د کُوم څناور وینه مُقدسې خیمې ته دننه راوړلے شی اؤ د ګُناه د کفارې ادا کولو د پاره اِستعمال شی، نو هغه څناور دې نهٔ شی خوړلے چې د کُوم نه وینه اخستے شوې وی، اؤ دا دې وسوزولے شی.

د تاوان نذرانې

۷ ۱دا لاندې د تاوان د نذرانو د پاره اصُول دی، کُومې چې ډېرې مُقدسې دی. ۲د تاوان نذرانې د پاره څناور به هلته حلالېږی، چرته چې د سوزېدُونکې نذرانې څناور حلالېږی اؤ د دې وینه دې د قُربانګاه په ټولو طرفُونو وشیندلے شی. ۳د دې ټوله وازګه دې په قُربانګاه باندې پېش کړے شی: لم، هغه وازګه چې په کولمو پرته وی، ۴پښتورګی اؤ هغه وازګه چې ورباندې پرته وی اؤ د اینې ښه حِصه هم. ۵اِمام به هغه ټول مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه په قُربانګاه وسوزوی. دا د تاوان نذرانه ده. ۶د اِمامانو د کورَنو هر نر کس دا خوړلے شی، خو دا به خامخا په یو مُقدس ځائ کښې خوړلے شی، ځکه چې دا ډېره مُقدسه ده. ۷د ګُناه نذرانې اؤ د تاوان نذرانې دواړو د پاره یو شان اصُول دی: غوښه د هغه اِمام ده چې کفاره اداکوی. ۸اِمام چې د چا د پاره سوزېدُونکې نذرانه پېش کوی نو د هغه څناور څرمن به د هغه اِمام وی. ۹د غلې هره یوه نذرانه کُومه چې په تنُور کښې یا لوښی یا په تبخی پخېږی هغه د اِمام ده چا چې خُدائ پاک ته دا پېش کړې ده. ۱۰خو د غلې هغه ټولې نذرانې چې پخې شوې نهٔ وی، کهٔ په تېلو غوړې وی یا سپورې وی، هغه د هارُون د کورنۍ د ټولو اِمامانو دی اؤ یو برابر دې په هغوئ باندې وویشلے شی.

د سلامتۍ نذرانې

۱۱دا د سلامتۍ د نذرانو د پاره اصُول دی کُومې چې مالِک خُدائ ته پېش کولے شی. ۱۲کهٔ یو کس دا نذرانه د شُکرانې په توګه خُدائ پاک ته پېش کوی، چې کُوم څناور قُربانی کېږی د هغه سره دې په یو ځائ د پتیرې ډوډۍ یوه نذرانه پېش کړی: داسې غټه ډوډۍ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ شوی وی یا نرۍ پخې شوې ډوډۍ چې د زیتُونو تېل ورباندې لګولے شوی وی یا د ښو اوړو نه پخه شوې داسې ډوډۍ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ شوی وی. ۱۳د دې

نه علاوه، هغه دې خمبيره پخې شوې ډوډۍ هم پېش کړی. [۱۴]هغه دې د هر قِسم ډوډۍ يوه يوه حِصه د خاص برخې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کړی، دا د هغه اِمام دی کُوم چې د ځناور وينه واخلی اؤ د قُربانګاه سره يې وشيندی. [۱۵]د سلامتۍ د نذرانې غوښه دې خامخا هم په هغه ورځ وخوړلے شی چې په کُومه ورځ هغه قُربانی کېږی، تر بل سحر پورې دې د هغې نه هيڅ څيز پاتې نۀ شی. [۱۶]کۀ يو کس د قسم پُوره کولو يا د خپلې رضاکارانه نذرانې په توګه، د سلامتۍ نذرانه راوړی، چې دا په کُومه ورځ پېش کېږی نو په هغه ورځ دې خوړلے شی خو چې څۀ پاتې وی نو هغه په بله ورځ خوړلے شی. [۱۷]څۀ غوښه چې پاتې وی نو هغه دې په دريمه ورځ وسوزولے شی. [۱۸]کۀ د سلامتۍ نذرانې نه څۀ په دريمه ورځ هم وخوړلے شی، نو خُدائ پاک به د هغه کس نذرانه قبُوله نۀ کړی. دا نذرانه به د هغۀ په فائده کښې حِساب نۀ شی بلکې ناپاکه به وګڼلے شی اؤ چې څوک هم دا وخوری نو هغۀ ته به د خپلو بدو سزا مِلاؤ شی. [۱۹]کۀ چرې دا غوښه په يو ناپاک څيز پورې ولګې، نو دا دې نۀ شی خوړلے، بلکې ودې سوزولے شی. چې څوک پاک وی نو هغه دا پاتې شوې غوښه خوړلے شی، [۲۰]خو کۀ څوک پاک نۀ وی اؤ د سلامتۍ نذرانې غوښه وخوری کُومه چې مالِک خُدائ ته پېش کړے شوې وی، نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. [۲۱]کۀ يو کس ناپاک څيز له لاس وروړی، کۀ هغه ناپاکی د بنيادم يا د ځناور وی اؤ د دې نذرانې غوښه وخوری، نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. [۲۲]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل [۲۳]کُوم چې د بنی اِسرائيلو د پاره دی: د غوا، ګډو، يا د چېلو وازګه مۀ خورئ. [۲۴]يو ځناور چې په خپل مرګ مړ وی يا کۀ ځنګلی ځناورو وژلے وی د هغۀ وازګه به نۀ خورئ، خو هغه د څۀ بل مقصد د پاره اِستعمالېدے شی. [۲۵]کۀ څوک د يو ځناور وازګه وخوری کُوم چې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کېدے شو نو هغه کس به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. [۲۶]بنی اِسرائيل چې چرته هم اوسېږی، هغوئ دې هيڅ کله هم د مارغانو يا د ځناورو وينه نۀ خوری. [۲۷]هر څوک چې وينه وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. [۲۸]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل

۲۹کُوم چې د بنی اِسرائیلو د پاره دی: هر څوک چې یوه د سلامتۍ نذرانه پېش
کوی نو د هغې یوه برخه به د خاص تُحفې په توګه مالِک خُدائ ته پېش کوی،
۳۰هغه دې دا په خپلو لاسُونو په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه راوړی. هغه
دې د هغه څناور وازګه سره د څناور د سینې راوړی اؤ مالِک خُدائ ته دې د یو
خاص تُحفې په توګه پېش کړی. ۳۱اِمام به وازګه په قُربانګاه باندې وسوزوی،
خو هغه سینه به د اِمامانو وی. ۳۲د څناور وروستونے ښے پتُون به د یوې برخې
په توګه اِمام ته ورکولے شی، ۳۳هغه اِمام له کُوم چې وینه اؤ د سلامتۍ نذرانې
وازګه پېش کوی. ۳۴د څناور سینه یوه خاص تُحفه ده اؤ ښے پتُون یوه خاص
برخه ده چې مالِک خُدائ یې د بنی اِسرائیلو نه اخلی اؤ اِمامانو له یې ورکوی.
نو داسې بنی اِسرائیل به په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې دا اِمامانو ته ورکوی.
۳۵دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې برخه ده چې هارُون اؤ د هغهٔ
زامنو ته ورکړے شوه چې په کُومه ورځ هغوئ د اِمامانو په توګه مُقرر شول.
۳۶په هغه ورځ مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته حُکم وکړو چې هغوئ ته د نذرانې
دا برخه ورکړی. دا یو اصُول دے چې په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې به یې
بنی اِسرائیل خامخا منی. ۳۷دا اصُول د سوزېدُونکې نذرانو د پاره دی، د غلې
نذرانو د پاره، د ګُناه نذرانو، د تاوان نذرانو، د مُقررولو نذرانو اؤ د سلامتۍ د
نذرانو د پاره دی. ۳۸هلته په بیابان کښې د سینا په غرهٔ باندې، مالِک خُدائ په
هغه ورځ مُوسیٰ له دا حُکمونه ورکړل اؤ هغهٔ بنی اِسرائیلو ته ووئیل چې خپلې
نذرانې راوړئ.

د هارُون اؤ د هغهٔ د زامنو مُقررکېدل

(د هِجرت کِتاب ۲۹:)

۸ ۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، ۲"هارُون اؤ د هغهٔ زامن اؤ د
اِمامانو لِباس، د غوړولو تېل، د ګُناه نذرانې د پاره څخے، د پتیرې
ډوډۍ ټوکرۍ اؤ دوه ګډان راوله. ۳اؤ زما د حضُور مُقدسې خېمې د دروازې

خُلې ته ټول قوم راوغواړه چې هلته راغونډ شی.“ ۴مُوسیٰ هم هغه شان وکړل
چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو اؤ چې کله ټول قوم هلته راغونډ شو،
۵نو مُوسیٰ هغوئ ته ووئيل، ”زۀ چې څۀ کوم مالِک خُدائ د دې حُکم راکړے
دے.“ ۶مُوسیٰ هارُون اؤ د هغۀ زامن مخکښې راوستل اؤ هغوئ له يې په اوبو
غُسل وکړو. ۷هغۀ هارُون ته هغه قميص اؤ چُوغه ورواغوستله اؤ د ملا نه يې
پټۍ ورله تاؤ کړه. هغه پيش بند يې ورواغوستلو اؤ په يو ښۀ ګلکاری شوی
کمربند سره يې ونښلولو چې د هغۀ د ملا نه تاؤ وو. ۸هغۀ ورله د سينې جيب
ولګولو اؤ اُوريم اؤ تميم يې په کښې کېښودل. ۹هارُون ته يې پټکے ورپه سر
کړو اؤ د دې مخې ته يې د سرو زرو ګُل ولګولو چې دا د وقف کولو مُقدسه
نښه وه، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ هغۀ ته حُکم ورکړے وو. ۱۰بيا
مُوسیٰ د غوړولو تېل واخستل اؤ د مالِک خُدائ د حضُور په مُقدسه خېمه اؤ
چې په هغې کښې څۀ هم وُو په هغې باندې يې ولګول، نو هغۀ دا هر څۀ
مالِک خُدائ ته مخصُوص کړل. ۱۱هغۀ څۀ تېل اووۀ ځله په قُربانګاه، د دې
په سامان اؤ د وينځلو په ښانک اؤ د دې په بيخ باندې وشيندل، د دې د پاره
چې دا مالِک خُدائ ته وقف کړی. ۱۲مُوسیٰ د هارُون په سر باندې د غوړولو
دپاره څۀ تېل واچول اؤ سر يې ورله غوړ کړو چې وقف شی. ۱۳بيا، مُوسیٰ د
هارُون زامن مخکښې راوستل اؤ قميصُونه يې ورواغوستل، د هغوئ د ملا نه
يې پټۍ تاؤ کړې اؤ ټوپۍ يې ورپه سر کړې، هم هغه شان چې څنګه مالِک
خُدائ حُکم ورکړے وو. ۱۴بيا مُوسیٰ د ګُناه د نذرانې د پاره هغه څخے راوستو
اؤ هارُون اؤ د هغۀ زامنو د دې په سر باندې خپل لاسُونه کېښودل. ۱۵مُوسیٰ
دا حلال کړو اؤ څۀ وينه يې واخستله اؤ د خپلې ګوتې سره يې د قُربانګاه په
ښکرُونو پورې ولګوله، د دې د پاره چې وقف يې کړی. بيا هغۀ پاتې شوې
وينه د قُربانګاه په بيخ کښې توئ کړه. نو دا يې وقف کړه اؤ د دې کفاره يې
ادا کړه. ۱۶مُوسیٰ په کولمو پرته ټوله وازګه، د اينې ښۀ حِصه، پښتورګی سره
د هغه وازګې چې ورباندې پرتې وی، دا هر څۀ يې واخستل اؤ په قُربانګاه
باندې يې وسوزول. ۱۷خو هغۀ څخے، سره د څرمنې، غوښې اؤ د کولمو يوړو

اؤ د خېمو نه بهر يې وسوزولو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم
ورکړے وو. [18]بيا، مُوسیٰ د سوزېدُونکې نذرانې د پاره ګډ راوستلو اؤ هارُون
اؤ د هغهٔ زامنو خپل لاسُونه د دې په سر کېښودل. [19]مُوسیٰ دا حلال کړو اؤ د
دې وينه يې د قُربانګاه په څلورو واړو طرفُونو باندې وشيندله. [20-21]هغهٔ دا
ګډ حِصې حِصې کړو اؤ د هغهٔ دننی اندامُونه اؤ پښُونه يې په اوبو ووينځل اؤ
سر، وازګه اؤ نور ټول پاتې شوے ګډ يې په قُربانګاه باندې وسوزولو، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. دا سوزېدُونکې نذرانه يوه په
اور تيارېدُونکې نذرانه وه اؤ د دې بُوئ په مالِک خُدائ ښهٔ ولګېدو. [22]بيا
مُوسیٰ دويم ګډ راوستلو، کُوم چې د اِمامانو د مُقررولو د پاره وو اؤ هارُون اؤ
د هغهٔ زامنو خپل لاسُونه د دې په سر کېښودل. [23]مُوسیٰ دا حلال کړو اؤ څهٔ
وينه يې واخستله اؤ د هارُون د ښی غوږ په نرم ځائ، د هغهٔ د ښی لاس په غټه
ګوته اؤ د هغهٔ د ښی خپې په غټه ګوته باندې يې ولګوله. [24]بيا هغهٔ د هارُون
زامن مخکښې راوستل اؤ څهٔ وينه يې د هغوئ د ښی غوږُونو په نرمو ځايُونو،
د هغوئ د ښی لاسُونو په غټو ګوتو اؤ د هغوئ د ښی خپو په غټو ګوتو پورې
ولګوله. بيا مُوسیٰ هغه پاتې شوې وينه د قُربانګاه په څلورو واړو طرفُونو باندې
وشيندله. [25]هغهٔ وازګه، لم، هغه ټوله وازګه چې په دننی اندامُونه پرته وی، د
اينې ښهٔ حِصه، پښتورګی سره د هغه وازګې چې ورباندې پرته وی اؤ ښے پتُون
واخستلو. [26]بيا هغهٔ د پتيرې ډوډۍ د ټوکرۍ نه يوه ډوډۍ واخستله کُومه چې
مالِک خُدائ ته وقف شوې وه، يوه غوړه ډوډۍ اؤ يوه نرۍ ډوډۍ راواخستله
اؤ د وازګې اؤ د ښی پتُون د پاسه يې کېښودله. [27]هغهٔ دا هر څهٔ د هارُون اؤ
د هغهٔ د زامنو په لاسُونو کښې کېښودل، نو هغوئ دا د يوې خاص تُحفې په
توګه مالِک خُدائ ته پېش کړل. [28]مُوسیٰ دا هر څهٔ د هغوئ نه واخستل اؤ په
قُربانګاه باندې يې، د سوزېدُونکې نذرانې د پاسه، د مُقررولو نذرانې په توګه
وسوزول. دا په اور سوزېدُونکې نذرانه وه اؤ د دې بُوئ په مالِک خُدائ ښهٔ
ولګېدو. [29]بيا مُوسیٰ هغه سينه واخستله اؤ مالِک خُدائ ته يې د يوې خاص
تُحفې په توګه پېش کړه. دا د مُوسیٰ د مُقررولو په ګډ کښې حِصه وه. مُوسیٰ

هر څۀ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم ورکړے وو. ۳۰مُوسیٰ
د سر غوړولو څۀ تېل اؤ څۀ وینه د قُربانګاه نه واخستله اؤ په هارُون اؤ د هغۀ
په زامنو اؤ د هغوئ په جامو یې وشیندله. داسې هغۀ هغوئ اؤ د هغوئ جامې
مالِک خُدائ ته مخصُوصې کړې. ۳۱مُوسیٰ هارُون اؤ د هغۀ زامنو ته ووئیل،
”دا غوښه د مالِک خُدائ د حضُور خېمې خُلې ته یوسئ، وې یشوئ اؤ د هغې
ډوډۍ سره یې وخورئ کُومه چې د مُقررولو نذرانې په ټوکرۍ کښې ده، هم هغه
شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے. ۳۲کُومه غوښه یا ډوډۍ چې
پاتې وی نو هغه وسوزوئ. ۳۳اووۀ ورځې به تاسو د خېمې د دروازې خُلې نه
نۀ ځئ، چې ستاسو د مُقررولو رسمُونه پُوره شوی نۀ وی. ۳۴چې نن مُونږ څۀ
وکړل نو مالِک خُدائ مُونږ له د دې کولو حُکم راکړے دے، چې ستاسو د ګُناه
کفاره ادا کړُو. ۳۵تاسو به د مُقدسې خېمې د دروازې په خُلۀ کښې اووۀ شپې اؤ
ورځې پاتے کیږئ، هغه کار به کوئ د کُوم چې مالِک خُدائ حُکم کړے دے.
کۀ تاسو داسې ونۀ کړئ نو مړۀ به شئ. ځکه چې دا هغه څۀ دی د کوم چې
مالِک خُدائ ما له حُکم راکړے دے.“ ۳۶نو هارُون اؤ د هغۀ زامنو هغه هر څۀ
وکړل لکه څنګه چې مالِک خُدائ د مُوسیٰ په ذریعه حُکم ورکړے وو.

حضرت هارُون قُربانۍ پیش کوی

۹ ۱د مُقررولو د رسمُونو نه پس په اتمه ورځ، هارُون د هغۀ زامن اؤ
د اِسرائیلیانو مشران مُوسیٰ راوغوښتل. ۲هغۀ هارُون ته ووئیل، ”یو
څخے اؤ یو ګډ روان کړه چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی اؤ مالِک خُدائ ته
یې پیش کړه، څخے د ګُناه د نذرانې د پاره دے اؤ ګډ د سوزېدُونکې نذرانې
د پاره دے. ۳بیا بنی اِسرائیلو ته ووایه چې د ګُناه د نذرانې د پاره یو چېلے،
د یو کال څخے اؤ د یو کال ګډُورے بوځی چې هیڅ عیب په کښې نۀ وی، دا
به د سوزېدُونکې نذرانې د پاره وی، ۴اؤ یو غوَیے اؤ یو ګډ به د سلامتۍ د
نذرانې د پاره وی. هغوئ به دا مالِک خُدائ ته قُربانی کړی، د غلې نذرانه

به هم وی چې تېل ورسره ګډ وی. هغوئ به خامخا داسې کوی ځکه چې
مالِک خُدائ به نن هغوئ ته ښکاره کيږی.“ ۵هغوئ هر څۀ د مُقدسې خېمې
مخې ته راوړل چې څنګه مُوسیٰ حُکم کړے وو اؤ د مالِک خُدائ د عِبادت
د پاره ټول قوم هلته راغونډ شو. ۶مُوسیٰ ووئيل، ”مالِک خُدائ تاسو له حُکم
درکړے دے چې دا هر څۀ وکړئ، نو د هغۀ د حضُور سپين جلال به تاسو ته
ښکاره شی.“ ۷بيا هغۀ هارُون ته ووئيل، ”قُربان‌ګاه ته لاړ شه اؤ د ګُناه نذرانه
اؤ سوزېدُونکې نذرانه پېش کړه چې ستا اؤ د خلقو د پاره کفاره ادا شی. د
خلقو د پاره نذرانه پېش کړه اؤ د هغوئ د پاره کفاره ادا کړه، هم هغه شان
چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے.“ ۸هارُون قُربان‌ګاه ته لاړو اؤ د خپل
ځان د پاره يې يو څخړے د ګُناه د نذرانې په توګه حلال کړو. ۹د هغۀ زامنو
وينه راوړه اؤ هغۀ خپله ګوته په دې کښې ډُوبه کړه، لړه يې د قُربان‌ګاه په ښکرو
پورې ولګوه اؤ پاتې شوې وينه يې د قُربان‌ګاه په بېخ کښې توئ کړه. ۱۰بيا
هغۀ د ګُناه د نذرانې نه وازګه، پښتورګی اؤ د اينې ښۀ حِصه په قُربان‌ګاه باندې
وسوزول، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم ورکړے وو.
۱۱خو هغۀ غوښه اؤ څرمن د کېمپ نه بهر وسوزوله. ۱۲هغه ځناور يې حلال
کړو کُوم چې د هغۀ د خپلې سوزېدُونکې نذرانې د پاره وو. د هغۀ زامنو هغۀ
له وينه راوړه، نو هغۀ د قُربان‌ګاه په څلورو واړو طرفُونو باندې وشيندله. ۱۳بيا
هغوئ هغۀ له د سوزېدُونکې نذرانې يوه يوه حِصه سره د سر ورکړه اؤ هغۀ دا
په قُربان‌ګاه باندې وسوزول. ۱۴بيا هغۀ دننی اندامُونه اؤ پتُونُونه ووينځل اؤ
په قُربان‌ګاه باندې يې د پاتې شوې سوزېدُونکې نذرانې د پاسه وسوزول. ۱۵د
هغې نه پس، هغۀ د خلقو نذرانې پېش کړې. چيلے يې بوتلو کُوم چې د خلقو
د ګُناه د پاره پېش کولے شو، حلال اؤ پېش يې کړو، هم هغه شان چې څنګه
يې د خپلې ګُناه د پاره پېش کړے وو. ۱۶هغۀ د سوزېدُونکې نذرانې د پاره
ځناور هم راوستلو اؤ د اصُولو په مُطابق يې پېش کړو. ۱۷هغۀ د غلې نذرانه
پېش کړه، هغۀ يو مُوټے اوړۀ واخستل اؤ په قُربان‌ګاه باندې يې وسوزول. دا د
هرې ورځې سوزېدُونکې نذرانې نه علاوه وه. ۱۸هغۀ غوَيے اؤ ګډ د خلقو د

پاره د سلامتۍ نذرانې په توګه حلال کړل. د هغهٔ زامنو هغهٔ له وینه راوړه اؤ هغهٔ د قُربانګاه په څلورو واړو طرفُونو باندې واچوله. [۱۹] هارُون د غوَیی اؤ ګډ د وازګې والا حِصې واخستلې، [۲۰] د هغه څناورو په سینو یې د پاسه کېښودلې اؤ هر څهٔ یې قُربانګاه ته راوړل. هغهٔ وازګه په قُربانګاه باندې وسوزوله [۲۱] اؤ هغه سینې اؤ ښے پتُون یې مالِک خُدائ ته د اِمامانو د پاره د خاص تُحفې په توګه پېش کړې، څنګه چې مُوسیٰ حُکم کړے وو. [۲۲] چې کله هارُون ټولې قُربانۍ ختمې کړې، هغهٔ خپل لاسُونه د خلقو طرف ته اُوږدهٔ کړل اؤ د هغوئ د پاره یې برکت وغوښتو اؤ بیا راکُوز شو. [۲۳] مُوسیٰ اؤ هارُون د مالِک خُدائ مُقدسې خېمې ته دننه لاړل اؤ چې راووتل، نو د خلقو د پاره یې برکت وغوښتلو اؤ د مالِک خُدائ سپین جلال ټولو خلقو ته څرګند شو. [۲۴] ناڅاپه مالِک خُدائ اور راولېږلو اؤ دې اور په قُربانګاه باندې د وازګې والا حِصې اؤ سوزېدُونکې نذرانه پُوره وسوزوله. چې خلقو دا ولیدل، نو هغوئ ټولو چغې کړې اؤ سجده یې وکړه.

د دوه اِمامانو وژل کېدل

۱۰

[۱] نو د هارُون زامنو ندب اؤ ابیهُو، هر یو خپله د اور بېلچه واخستله اؤ ژوندی سکارهٔ یې په کښې واچول، خوشبوئی یې ورباندې واچوله اؤ دا یې مالِک خُدائ ته پېش کړل. خو دا اور خُدائ پاک ته قبُول نهٔ وو، ځکه چې مالِک خُدائ هغوئ له د دې د پېش کولو حُکم نهٔ وو ورکړے. [۲] نو ناڅاپه مالِک خُدائ اور راولېږلو اؤ دې اور هلته د مالِک خُدائ په حضُور کښې هغوئ وسوزول اؤ مړهٔ شول. [۳] بیا مُوسیٰ هارُون ته ووئیل، "د مالِک خُدائ مطلب دا وو کله چې هغهٔ ووئیل، هر څوک چې زما خِدمت کوی هغوئ دې خامخا زما د پاکوالی عِزت کوی، زهٔ به خپلو خلقو ته خپل جلال څرګند کړم." خو هارُون غلے پاتې شو. [۴] مُوسیٰ میسائیل اؤ الصفن، د عُزیاېل زامن راوغوښتل، عُزیاېل د هارُون ترهٔ وو اؤ مُوسیٰ هغوئ ته ووئیل، "دلته راشئ اؤ د خپل ترهٔ د زامنو مړی د مُقدسې خېمې نه یوسئ اؤ د کېمپ نه بهر یې

کېږدئ.“ [5]نو هغوئ راغلل اؤ مړی يې د جامو نه ونيول اؤ د خېمو نه بهر يې يوړل، هم هغه شان چې څنګه مُوسیٰ حُکم ورکړے وو. [6]بيا مُوسیٰ هارُون اؤ د هغهٔ زامنو اِلعازار اؤ اِتمر ته ووئيل، ”خپل وېښتهٔ ببر مهٔ ساتئ اؤ نهٔ چې خپلې جامې وشلوئ چې ښکاره کړئ چې په غم غمژن يئ. کهٔ تاسو داسې وکړل، نو مړهٔ به شئ. اؤ مالِک خُدائ به ټول قوم ته په قهر شی. خو نورو اِسرائيليانو ته اِجازت دے چې په دې غم غمژن شی کُوم مرګ چې د مالِک خُدائ د اور په وجه شوے دے. [7]د مُقدسې خېمې د دروازې د خُلې نه مهٔ ځئ ګنی مړهٔ به شئ، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ په تېلو غوړ کړے شوی يئ.“ نو هغوئ هم هغه شان وکړل چې څنګه مُوسیٰ وئيلی وُو.

د اِمامانو د پاره اصُول

[8]نو مالِک خُدائ هارُون ته ووئيل، [9]”د انګُورو يا د وربشو شرابو څښلو نه پس تهٔ اؤ ستا زامن زما د حضُور مُقدسې خېمې ته مهٔ ننوځئ، کهٔ تاسو داسې وکړل، نو مړهٔ به شئ. دا قانُون د همېشه د پاره دے چې ستاسو ټول اولاد به پرې عمل کوی. [10]تاسو خامخا د هغه څيزُونو په مېنځ کښې فرق کوئ څهٔ چې د خُدائ پاک دی يا څهٔ چې د عام اِستعمال د پاره دی اؤ د هغه څيزُونو په مېنځ کښې چې کُوم پاک دی اؤ کُوم ناپاک دی. [11]تاسو بنی اِسرائيلو ته هغه ټول قانُون وښايئ کُوم چې ما د مُوسیٰ په ذريعه درکړے دے.“ [12]مُوسیٰ هارُون اؤ د هغهٔ دوه پاتې شوو زامنو، اِلعازار اؤ اِتمر ته ووئيل، ”د غلې هغه نذرانه واخلئ کُومه چې مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانې نه پاتې شوې ده، پتيره ډوډۍ د دې سره پخه کړئ اؤ د قُربانګاه په خوا کښې يې وخورئ، ځکه چې دا نذرانه ډېره مُقدسه ده. [13]دا په مُقدس ځائ کښې وخورئ، دا مالِک خُدائ ته په اور سوزېدُونکې نذرانه کښې ستا اؤ ستا د زامنو حِصه ده. دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ ما ته حُکم کړے دے. [14]خو تاسو اؤ ستاسو کورنۍ هغه سينه اؤ پتُون خوړلے شئ کُوم چې د اِمامانو د پاره مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې اؤ خاص برخې په توګه پېش کېږی. دا تاسو په يو پاک ځائ کښې خوړلے شئ.

دا نذرانې تاسو اؤ ستاسو بچو له د بنی اِسرائيلو د سلامتئ د نذرانو د برخې نه
درکړے شوې دی چې ستاسو شی. [۱۵] هغه پتُون اؤ سينه به په هغه وخت راوړے
شی چې کله وازګه په اور سوزېدُونکې نذرانې په توګه مالِک خُدائ ته پېش
کېږی. دا برخې به همېشه د پاره ستاسو اؤ ستاسو د بچو وی، هم هغه شان چې
څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے دے." [۱۶] مُوسیٰ د ګُناه نذرانې د چېلی په باره
کښې تپوس وکړو اؤ خبر شو چې هغه خو سوزولے شوے دے. په دې باندې
هغه اِلعازار اؤ اِتمر ته په قهر شو اؤ پوښتنه يې وکړه چې، [۱۷] "د ګُناه نذرانه تاسو
په مُقدس ځائ کښې ولې ونۀ خوړله؟ دا ډېره مُقدسه ده اؤ دا مالِک خُدائ
تاسو له د دې د پاره درکړې ده چې د کفارې ادا کولو په ذريعه د مالِک خُدائ
په نظر کښې د قوم ګناهُونه لرې شی. [۱۸] چې د دې وينه مُقدسې خېمې ته وړلے
شوې نۀ وې، نو تاسو له په کار وُو چې هغه قُربانی مو هلته خوړلے، چې څنګه
ما حُکم درکړے وو." [۱۹] هارُون په جواب کښې ووئيل، "کۀ ما د ګُناه نذرانه
خوړلے وے، نو مالِک خُدائ به قبُوله کړے وے څۀ؟ خلقو نن په خپله د ګُناه
نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړه اؤ هغوئ خپله سوزېدُونکې نذرانه هم راوړه،
خو بيا هم دا مُصيبتُونه ما ته راپېښ شول." [۲۰] چې کله مُوسیٰ دا واؤرېدل، نو د
هغۀ تسلی وشوه.

حلال اؤ حرام ځناور

(د ګردان کِتاب ۱۴ :)

۱۱

[۱] مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته دا اصُول وښودل [۲] کُوم چې د
بنی اِسرائيلو د پاره وُو: تاسو په زمکه ګرځېدُونکے هر هغه ځناور
خوړلے شئ [۳] چې د هغې د خپو نُوکې په مېنځ بېلې وی اؤ بيا بيا شخوند وهی،
[۴-۶] خو تاسو دا ځناور مۀ خورئ: اُوښ، ځنګلی سوه، يا عامه سوه. دا به ناپاک
ګڼلے شی، دا بيا بيا شخوند وهی، خو د دې نُوکې په مېنځ بېلې نۀ دی. [۷] خنزير
مۀ خورئ. دا به خامخا ناپاک ګڼلے شی، د دې د خپو نُوکُونه په مېنځ بېل
وی، خو بيا شخوند نۀ وهی. [۸] دا ځناور مۀ خورئ يا چې مړۀ وی نو لاس

به هم نۀ وروړئ، دا ناپاک دی. ۹تاسو هغه هر قِسم کبان خوړلے شئ کُوم چې وزر اؤ په څرمن پترى لرى، ۱۰خو داسې د اوبو بل هر يو څيز چې وزر اؤ په څرمن پترى نۀ لرى هغه نۀ شئ خوړلے. ۱۱داسې څيزُونه به ستاسو د پاره حرام وى. تاسو به هيڅ کله هم د دې غوښه نۀ خورئ يا کۀ مړۀ وى نو لاس به هم نۀ وروړئ. ۱۲تاسو هر هغه څيز مۀ خورئ کُوم چې په اوبو کښې اوسېږى اؤ وزر اؤ په څرمن پترى نۀ لرى. ۱۳–۱۹دا هغه مارغان دى چې تاسو به ترې نه کرکه کوئ چې تاسو يې ونۀ خورئ ځکه چې دا حرام دى: شاهين، ګونګا، باز، شهباز، باښه، ګنجے، کارغۀ، شُترمُرغ، ايلے، زانړې، ډينګ، ماهى خور مارغۀ، سمندرى بطحه، مُلاچرچګګ يا ښاپيرک. ۲۰الوتُونکى حشرات ناپاک دى، تاسو د دې نه کرکه وکړئ. ۲۱خو بغير د هغه نه چې په خپو ګرځى اؤ ټوپُونه وهى. ۲۲تاسو کړې، د قحطۍ ملخان اؤ نور ملخان خوړلے شئ. ۲۳خو نور ټول واړۀ څيزُونه چې وزر لرى اؤ په زمکه باندې په خپو ګرځى دا به ستاسو د پاره حرام وى. ۲۴–۲۸دا ځناور ستاسو د پاره ناپاک دى هر څوک چې دې مړو ځناورو ته لاس وروړى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى: ټول نُوکُونه لرُونکى ځناور، خو د هغه نه بغير چې نُوکُونه يې په مينځ ببل وى اؤ بيا بيا شخوند وهى اؤ ټول څلور خپې لرُونکى ځناور چې پنجې لرى. چې دا ځناور مړۀ وى اؤ هر څوک ورله لاس وروړى يا يې يوسى نو هغه به خامخا خپلې جامې وينځى، خو هغه به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۲۹–۳۰ړنده مږه، عامه مږه، منږکان اؤ سمسېره، کربوړے اؤ هر قِسم چرمښکۍ به خامخا ناپاک ګڼلے شى. ۳۱دا ستاسو د پاره ناپاک دى. چې دا مړۀ وى اؤ هر څوک چې لاس وروړى نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۳۲اؤ يا کۀ دا مړۀ وى اؤ په څۀ څيز باندې وغورزيږى، نو هغه به ناپاک وى. هغه څيز کۀ د لرګى نه جوړ وى، کپړه، څرمن، يا بوجۍ وى، کۀ هر څيز د پاره هم اِستعماليږى. هغه څيز به په اوبو کښې غُوپه کړے شى، خو دا به بيا هم تر ماښامه پورې ناپاک وى. ۳۳کۀ دا مړۀ شوى ځناور د خاورو په لُوښى کښې وغورزيږى، په هغه کښې چې هر څۀ وى نو هغه به ناپاک وى، نو تاسو هغه لوښے مات کړئ. ۳۴هر هغه خوراک کُوم چې په عامه توګه خوړلے شى، خو کۀ په دې خوراک باندې د هغه لُوښى

نه اوبهٔ توئ کړے شوے وی، نو هغه خوراک به ناپاک وی اؤ په داسې لوښی
کښې چې د څښلو څهٔ هم وی نو هغه به ناپاک وی. ۳۵کهٔ دا مړهٔ شوی څناور په
هر څهٔ باندې راوغورزېږی نو هغه به ناپاک وی، کهٔ هغه د خټې نغرے وی یا
د پخلی لوښے وی نو ماتولے به شی، ۳۶خو چینه یا ډیګی به پاکه وی، خو کهٔ
بل هر څوک دې مړو څناورو له لاس وروړی نو هغه به ناپاک وی. ۳۷کهٔ دا په
هغه تُخم باندې وغورزېږی کُوم چې کَرلے کېږی، نو تُخم به پاک وی. ۳۸خو
کهٔ تُخم په اوبو کښې پستولے شی اؤ دا قِسم مړ څناور ورباندې راوغورزېږی،
نو تُخم به ناپاک وی. ۳۹کهٔ یو حلال څناور مړ شی، کهٔ هر څوک هغه له لاس
وروړی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۴۰کهٔ هر څوک د دې څناور څهٔ
غوښه وخوری، نو هغه به خامخا خپلې جامې وینځی، خو هغه به بیا هم تر
ماښامه پورې ناپاک وی، هر څوک چې دا مړهٔ څناور یوسی نو هغه به خامخا
خپلې جامې ووینځی، خو هغه به بیا هم تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۴۱تاسو
هغه تړول څناور مهٔ خورئ کُوم چې په زمکه باندې ګرځی، ۴۲لکه چې په خېټه
باندې، یا په څلورو خپو باندې اؤ یا په ډېرو خپو ګرځی. ۴۳د دې په خوړلو
باندې خپل ځانُونه مهٔ ناپاکه کوئ. ۴۴زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم اؤ
تاسو خپل ځانُونه پاک اؤ مُقدس ساتئ، ځکه چې زهٔ مُقدس یم. ۴۵زهٔ مالِک
خُدائ یم چا چې تاسو د مِصر وطن نه راوویستلئ چې زهٔ ستاسو خُدائ پاک
یم، تاسو خامخا مُقدس اوسئ، ځکه چې زهٔ مُقدس یم. ۴۶نو دا د څناورو اؤ
مارغانو په باره کښې قانُون دے، د هغه هر ژوندی څیز په باره کښې چې په اوبو
کښې اوسېږی اؤ چې په زمکه ګرځی. ۴۷چې تاسو د پاک اؤ ناپاک اؤ د حلال
اؤ حرام په مېنځ کښې فرق وکړئ.

د ماشُوم د پېداکېدو نه پس د ښځې پاکوالے

۱۲ ۱بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته دا اصُول وښودل ۲کُوم چې د بنی
اِسرائیلو د پاره دی: د یو زوئ پېداکېدو نه پس ښځه تر اووهٔ ورځو
پورې ناپاکه وی، هم هغه شان چې څنګه د میاشتنۍ بیمارۍ په دوران کښې

ناپاکه وی. [3]په اتمه ورځ به ماشُوم سُنت کړے شی. [4]نو د وینې بندېدو نه پس پاکېدلو کښې درې دېرش نورې ورځې لګې، هغه به داسې هیڅ څیز له لاس نۀ وروړی چې کُوم پاک وی اؤ نۀ به مُقدسې خېمې ته ورننوځی چې تر کُومې پورې د هغې د پاکوالی وخت پُوره شوے نۀ وی. [5]د یوې لُور پېدا کېدو نه پس ښځه تر څوارلسو ورځو پورې هم هغه شان ناپاکه وی، چې څنګه د میاشتنۍ بیمارۍ په دوران کښې ناپاکه وی. بیا به د هغې د وینې بندېدو نه پس پاکېدلو کښې شپږ شپېته نورې ورځې لګې. [6]چې کله د هغې د ناپاکوالی وخت ختم شی نو هغه پاکه شی، کۀ د هغې زوئ یا لُور پېدا شوې وی، نو هغه به اِمام ته د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسې خېمې خُلې ته د یو کال ګډُورے د سوزېدُونکې نذرانې د پاره اؤ یوه کونتره یا یوه ګُوګُوشتکه د ګُناه د نذرانې د پاره راوړی. [7]اِمام به د هغې نذرانه مالِک خُدائ ته پېش کړی اؤ د هغې د ناپاکۍ د لرې کولو د پاره به کفاره ادا کړی اؤ د وینې د بهېدو نه به هغه پاکه شی. دا هغه څۀ دی چې یوه ښځه به یې د هلک یا د جینۍ د پېدا کېدو نه پس خامخا پېش کوی. [8]کۀ هغه ښځه یو ګډُورے نۀ شی اخستلے، نو هغه به دوه ګُوګُوشتکې یا دوه کونترې راوړی، یوه به د سوزېدُونکې نذرانې د پاره وی اؤ بله د ګُناه د نذرانې د پاره وی اؤ اِمام به د هغې د ناپاکۍ لرې کولو د پاره کفاره ادا کړی اؤ هغه به پاکه شی.

د څرمنې د بیمارۍ په باره کښې قانُون

۱۳

[1]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته دا اصُول وښودل. [2]کۀ د چا په څرمن زخم وی یا پړسوب یا دانه وی چې د دې دا یره وی چې د دې نه به لکه د جُذام بیماری جوړه شی، نو هغه به د هارُون د کورنۍ اِمام ته راوستلے شی. [3]اِمام به زخم وګوری اؤ کۀ په دې کښې وېښتۀ سپین شوی وی اؤ زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب ښکارېدو، نو دا د جُذام بیماری ده اؤ اِمام به اِعلان وکړی چې دا کس ناپاکه دے. [4]خو کۀ زخم سپین وی اؤ د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نۀ ښکارېږی اؤ وېښتۀ هم سپین شوی نۀ وی، نو اِمام به هغه د

اووهٔ ورځو د پاره د نورو نه جُدا وساتی. [5] اِمام به په اوومه ورځ هغه بيا وګوری اؤکهٔ د هغهٔ په خيال کښې زخم هم هغه شان ښکاری اؤ خور شوے نهٔ وی، نو هغه به يې د نورو اووهٔ ورځو د پاره جُدا وساتی. [6] اِمام به په اوومه ورځ هغه بيا وګوری اؤکهٔ زخم وچ شوے وی اؤ خور شوے نهٔ وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا پاک دے، دا بس صِرف زخم دے. نو هغه کس دې خپلې جامې ووينځی اؤ هغه به پاک شی. [7] خو کهٔ د اِمام د کتلو نه پس زخم خورېږی اؤ اِمام اِعلان کړے وی چې دا پاک دے نو هغه به خامخا د اِمام په مخکښې بيا حاضرېږی. [8] اِمام به هغه بيا وګوری اؤکهٔ دا خور شوے وی، نو اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاک دے، دا د جُذام بيماری ده. [9] کهٔ د چا د جُذام بيماری وی، نو اِمام له به راوستلے شی، [10] اِمام به دے وګوری. کهٔ د هغهٔ په څرمن زخم سپين وی کُوم چې وېښتهٔ سپينوی اؤ د پيپ نه ډک وی، [11] دا د جُذام يوه بيماری ده چې د ډېر وخت نه ده. اِمام به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے، د هغهٔ د نورو نه د جُدا کولو ضرُورت نشته، ځکه چې هغه په ښکاره ناپاک دے. [12] کهٔ د جُذام بيماری خورېږی اؤ هغه کس يې د سر نه تر خپو پورې پټ کړے وی، کُوم ځايُونه چې اِمام ته ښکاری، [13] نو اِمام به هغه بيا وګوری. کهٔ هغهٔ ته پته ولګي چې دا بيماری د هغهٔ د ټول وجود نه ختمه شوی ده، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. کهٔ دې بيمارئ سره د هغهٔ ټول وجود شوے وی، نو هغه پاک دے. [14] خو چې د کُوم وخت نه کولاؤ زخم ښکاره شی، نو هغه به ناپاک وی. [15] کله چې اِمام دا کولاؤ زخم وګوری، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے. د کولاؤ زخم مطلب دا دے چې دا د جُذام بيماری ده اؤ هغه کس ناپاک دے. [16] خو چې کله زخم روغ شی اؤ بيا سپين شی، نو هغه کس به اِمام ته لاړ شی، [17] هغه به يې بيا وګوری. کهٔ زخم سپين شوے وی، نو هغه پاک دے اؤ اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. [18] کهٔ په يو کس دانه وی چې روغه شوی وی [19] اؤکهٔ د دې نه پس پړسوب يا سُور بخن يا سپين بخن داغ راښکاره شی چرته چې دانه وه، نو هغه به دا اِمام ته وښائی. [20] اِمام به هغه وګوری اؤکهٔ دانه د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه ښکاری اؤ وېښتهٔ په کښې سپين شوی وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے. دا د جُذام بيماری ده

چې په دانه کښې شروع شوې ده. ۲۱خو کهٔ اِمام دا وګوری اؤ پته ورته ولګې
چې په دې کښې وېښتهٔ سپین شوی نهٔ دی اؤ دا د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه نهٔ
وی، خو چې دا وچه شوې وی، نو اِمام به هغه اووهٔ ورځې د نورو نه جُدا کړی.
۲۲کهٔ داغ خور شی، نو اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاک دے، دا د بیمارۍ
یوه نښه ده. ۲۳خو کهٔ دا په خپل ځائ کښې ایسار شی اؤ خور نهٔ شی، نو دا د
دانې نه پاتې شوې نښه ده اؤ اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک دے. ۲۴کهٔ یو
کس سوزېدلے وی، کهٔ دا کچه غوښه سپینه یا سره بخنه سپینه شی، ۲۵اِمام به
هغه وګوری. کهٔ په دانه کښې وېښتهٔ سپین شوی وی اؤ دا د ګېرچاپېره څرمنې
نه ډُوبه ښکاری، دا د جُذام بیماری ده چې د سوزېدو په وجه شروع شوې ده
اؤ اِمام به اِعلان وکړی چې دا ناپاک دے. ۲۶خو کهٔ په دې کښې وېښتهٔ سپین
شوی نهٔ وی اؤ د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوبه نهٔ وی، خو چې وچه شوې وی، نو
اِمام به هغه تر اووهٔ ورځو پورې د نورو نه جُدا کړی. ۲۷اِمام به هغه په اوومه
ورځ بیا وګوری اؤ کهٔ دا خورېږی، نو دا د جُذام بیماری ده اؤ اِمام به اِعلان
وکړی چې دا ناپاک دے. ۲۸خو کهٔ داغ په خپل ځائ ایسار شی اؤ خور نهٔ
شی اؤ وچ شی، نو دا د جُذام بیماری نهٔ ده. اِمام به اِعلان وکړی چې دا پاک
دے، ځکه چې داسې تش د سوزېدلی ځائ نښه وی. ۲۹کله چې د یو سړی یا
ښځې په سر یا زنه باندې زخم وی، ۳۰اِمام به دا وګوری. کهٔ چرې د ګېرچاپېره
څرمنې نه ډُوب ښکاری اؤ وېښتهٔ په کښې زېړ بخن اؤ نری ښکاری، نو دا د
جُذام بیماری ده اؤ هغه به اِعلان وکړی چې دا کس ناپاک دے. ۳۱کهٔ چرې
اِمام هغه وګوری، کهٔ زخم د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکاری، خو تر اوسه
پورې په کښې تور وېښتهٔ نهٔ وی نو هغه به دا د اووهٔ ورځو د پاره د نورو نه جُدا
کړی. ۳۲اِمام به په اوومه ورځ هغه زخم بیا وګوری اؤ کهٔ دا خور شوے نهٔ وی اؤ
په دې کښې زېړ بخن وېښتهٔ نهٔ وی اؤ د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکاری،
۳۳نو هغه کس به د زخم د ځائ نه بغېر نور سر کل کړی. اِمام به یې بیا د نورو
اووهٔ ورځو د پاره جُدا کړی. ۳۴په اوومه ورځ به بیا اِمام هغه زخم وګوری اؤ
کهٔ دا خور شوے نهٔ وی اؤ د ګېرچاپېره څرمنې نه ډُوب نهٔ ښکاری، نو هغه به
اِعلان وکړی چې دا پاک دے. هغه کس به خپلې جامې ووینځی اؤ هغه به

پاک شی. ۳۵خو چې کله هغه اِعلان وکړی چې دا پاک دے اؤ د هغې نه پس
زخم خور شی، ۳۶اِمام به هغه بیا وګوری. کۀ زخم خور شوے وی، نو هغۀ ته
ضرُورت نشته چې زېړ بخن وېښتۀ وګوری، هغه کس ښکاره ناپاک دے. ۳۷خو
کۀ د اِمام په خیال کښې زخم خور شوے نۀ وی اؤ تور وېښتۀ په کښې شوی وی،
نو زخم روغ شوے دے اؤ اِمام به اِعلان وکړی چې هغه پاک دے. ۳۸چې کله
د یو سړی یا ښځې په څرمن سپینې دانې وی، ۳۹اِمام به هغه کس وګوری. کۀ
داغُونه وچ اؤ سپین وی، نو دا بس صِرف یوه ګرمکه ده چې په څرمن باندې
راختلې ده، هغه کس پاک دے. ۴۰-۴۱کۀ د یو سړی مخکښېنی یا وروستنی د
سر وېښتۀ غورزېدلی وی، نو د دې په وجه هغه نۀ ناپاکه کېږی. ۴۲خو چې کُوم
ځائ ګنجے وی کۀ په هغه باندې سپین یا سُور بخن سپین زخم ښکاره شی، نو
دا د جُذام بیماری ده. ۴۳اِمام به هغه وګوری اؤ کۀ زخم سُور بخن سپین وی،
۴۴نو اِمام به اِعلان وکړی چې هغه ناپاک دے، ځکه چې د هغۀ په سر باندې
د جُذام بیماری ده. ۴۵د کُوم کس چې د جُذام بیماری وی نو هغه به خامخا
شلېدلې جامې اغوندی، خپل وېښتۀ به ببر پرېږدی، خُله او پوزه دې پټه کړی
اؤ چغې دې وهی، ”زۀ ناپاک یم، زۀ ناپاک یم!“ ۴۶چې تر کُومې پورې د هغۀ
دا بیماری وی نو هغه به ناپاک وی اؤ هغه به د خېمو نه بهر، د نورو نه لرې
اوسېږی.

په جامو اؤ څرمن کښې د ناپاکۍ قانُون

۴۷-۴۸چې کله په کپړو د وروستوالی پشم ولګې، کۀ هغه د وړیَ یا د لټې وی
یا کۀ په څرمن باندې وی یا په داسې څۀ څیز باندې هم وی چې د څرمنې نه
جوړ وی. ۴۹کۀ دا پشم شین بخن یا سُور بخن وی، دا یو خورېدُونکے پشم
دے اؤ دا به خامخا اِمام ته ښودلے شی. ۵۰اِمام به یې وګوری اؤ هغه څیز به تر
اووۀ ورځو پورې جُدا کېږدی. ۵۱هغه به دا په اوومه ورځ بیا وګوری اؤ کۀ پشم
خور شوے وی، نو هغه څیز ناپاک دے. ۵۲اِمام به دا وسوزوی، ځکه چې دا
یو خورېدُونکے پشم دے کُوم چې به خامخا په اور ختمولے شی. ۵۳خو، کۀ
هغه دا وګوری اؤ اِمام ته پته ولګې چې پشم په هغه څیز باندې خور شوے نۀ

دے، [۵۴]هغه به حُکم وکړی چې دا دې وویناخلے شی اؤ د نورو اووۀ ورځو د پاره دې جُدا وساتې. [۵۵]بیا به هغه دا وګوری اؤ کۀ پشم خپل رنګ نۀ وی بدل کړے اؤ خور شوے هم نۀ وی، دا بیا هم ناپاک دے، خرابتیا کۀ د دې مخی ته وی یا شا ته وی تاسو هغه څیز وسوزوئ. [۵۶]خو چې بیا یې وګوری، چې پشم وچ شوے وی، نو هغه دې د هغه کپړې یا څرمنې نه خرابه شوې حِصه وشلوی. [۵۷]کۀ پشم بیا راڅرګند شی اؤ خوریږی، نو د دې مالِک به دا څیز وسوزوی. [۵۸]کۀ هغه دا څیز ووینځی اؤ داغُونه ورک شی، هغه به دا بیا ووینځی اؤ دا به پاک شی. [۵۹]نو دا قانُون په کپړه باندې د پشم په باره کښې دے، کۀ هغه پشم په وړۍ یا په لټه وی، یا د لټې یا د وړۍ په کپړه وی، یا د څرمنې جوړ شوی څیز باندې وی، نو د دې په بُنیاد به فېصله کولے شی چې دا پاک دی اؤ کۀ ناپاک دی.

د څرمنې د بیمارو نه پس پاکوالے

۱۴ [۱]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل [۲]دا اصُول د هغه کس د پاکوالی د پاره دی چې د جُذام د بیمارۍ نه روغ شوے وی. چې په کُومه ورځ اِعلان وشی چې هغه پاک دے، نو هغه به اِمام له بوتلے شی، [۳]اؤ اِمام به هغه د خېمو نه بهر بوځی اؤ وبه یې ګوری. کۀ هغه کس روغ شوے وی، [۴]نو اِمام به حُکم وکړی چې دوه حلال مارغان دې د دِیار د لرګی د یوې ټُکړې سره، یو د تک سُور تار اؤ د وېلنی بُوټی سره راوړلے شی. [۵]بیا به اِمام حُکم وکړی چې یو مارغۀ دې د خاورې لوښی د پاسه حلال کړلے شی چې د چینې تازه اوبۀ په کښې وی. [۶]هغه به ژوندے مارغۀ د دِیار د لرګی، د تک سُور تار اؤ د وېلنی سره، د هغۀ مارغۀ په وینه کښې ډُوب کړی کُوم چې حلال شوے وی. [۷]هغه به اووۀ ځله هغه وینه په هغه سړی باندې وشیندی کُوم چې د جُذام د بیمارۍ نه پاکولے شی اؤ بیا به هغه اِعلان وکړی چې دا پاک دے. هغه به ژوندے مارغۀ آزاد کړی چې په هوا کښې والُوځی. [۸]هغه کس به خپلې جامې ووینځی، ټول وېښتۀ به کل کړی اؤ غُسل به وکړی، نو پاک به شی. بیا هغه خېمو ته تلے شی، خو هغه به اووۀ ورځې د خپلې خېمې نه بهر اوسیږی. [۹]په

اوومه ورځ به هغه بيا خپل سر، ږيره، ورُوځې اؤ د بدن نور ټول وېښتهٔ کل کړی،
هغه به خپلې جامې ووينځی اؤ غُسل به وکړی، نو هغه به پاک شی. ۱۰ په اتمه
ورځ به هغه دوه ګډُوری اؤ يوه ګډُورۍ چې د يو کال وی اؤ هيڅ عيب په کښې
نهٔ وی، درې کيلو اوړهٔ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وی اؤ د ليټر دريمه حِصه
د زيتُونو تېل دې راوړی. ۱۱ اِمام به هغه کس اؤ دا نذرانې د مالِک خُدائ د
حضُور مُقدسې خېمې د دروازې خُلې ته يوسی. ۱۲ بيا به اِمام يو هغه ګډُورے
اؤ سره د تېلو د ليټر دريمه حِصه يوسی اؤ دا به د تاوان د نذرانې په توګه پېش
کړی. هغه به دا د اِمام د پاره مالِک خُدائ ته د خاص نذرانې په توګه پېش
کړی. ۱۳ هغه به ګډُورے په هغه مُقدس ځائ کښې حلال کړی چرته چې د ګُناه
نذرانې اؤ د سوزېدُونکې نذرانې د پاره ځناور حلالولے شی. دا ځکه چې د
تاوان نذرانه، د ګُناه د نذرانې په شان د اِمام ده اؤ ډېره مُقدسه ده. ۱۴ اِمام به د
ګډُوری لږه وينه واخلی اؤ د هغه کس د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغهٔ د
ښی لاس په غټې ګوتی پورې اؤ د هغهٔ د ښۍ خپې په غټې ګوتی پورې دې
ولګوی د کُوم کس چې اِعلان کېږی چې دا پاک دے. ۱۵ اِمام به د زيتُونو لږ
تېل واخلی اؤ د خپل ګڅ لاس په تلی کښې به يې واچوی، ۱۶ د خپل ښی لاس
ګوته به په دې کښې ډُوبه کړی اؤ لږ به هلته د مالِک خُدائ په حضُور کښې
اووهٔ ځله وشيندی. ۱۷ هغه به څهٔ تېل چې د هغهٔ د لاس په تلی کښې دی اؤ څهٔ
د ګډُوری وينه واخلی اؤ د هغه کس د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغهٔ د
ښی لاس په غټې ګوتی پورې اؤ د هغهٔ د ښۍ خپې په غټې ګوتی پورې ولګوی
چې د کُوم کس اِعلان کېږی چې دا پاک دے. ۱۸ د هغهٔ د لاس په تلی کښې
کُوم پاتې شوی تېل دی هغه به د دې کس په سر باندې ولګوی. نو د هغهٔ د
پاکوالی کفاره به ادا کړی. ۱۹ بيا به اِمام د ګُناه نذرانه پېش کړی اؤ د پاکوالی
کفاره به ادا کړی. د هغې نه پس، هغه به د سوزېدُونکې نذرانې د پاره ځناور
حلال کړی ۲۰ اؤ دا به د غلې نذرانې سره په قُربانګاه باندې پېش کړی. نو اِمام
به د پاکوالی کفاره ادا کړی اؤ هغه کس به پاک شی. ۲۱ کهٔ هغه غريب وی اؤ
نور څهٔ نهٔ شی اخستلے، نو د هغهٔ د پاکوالی د کفارې ادا کولو د پاره دې هغه

یو ګډُورے د تاوان د نذرانې په توګه پېش کړی، دا به مالِک خُدائ ته د اِمام د پاره یوه خاص تُحفه وی. هغه به صِرف یو کیلو اوړهٔ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، دا د غلې د نذرانې د پاره اؤ د لیټر دریمه حِصه د زیتُونو تېل راوړی.
[۲۲]هغه به دوه ګُوګُوشتکې یا دوه کونترې هم راوړی، یوه د ګُناه نذرانې د پاره اؤ یوه به د سوزېدُونکې نذرانې د پاره وی. [۲۳]د هغهٔ د پاکوالی په اتمه ورځ به هغه دا د مُقدسې خېمې د دروازې په خُلهٔ کښې اِمامانو ته راوړی. [۲۴]اِمام به ګډُورے اؤ د زیتُونو تېل واخلی اؤ مالِک خُدائ ته به یې د یوې خاص تُحفې په توګه د اِمام د پاره پېش کړی. [۲۵]هغه به ګډُورے حلال کړی اؤ د دې څهٔ وینه به واخلی اؤ د هغه کس د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د ښی لاس په غټې ګوتې پورې اؤ د هغهٔ د ښی خپې په غټې ګوتې پورې ولګوی. [۲۶]اِمام به لږ تېل د خپل ګڅ لاس په تلی کښې واچوی [۲۷]اؤ د خپل ښی لاس د یوې ګوتې سره به څهٔ تېل د مالِک خُدائ په حضُور کښې اووهٔ ځله وشیندی. [۲۸]هغه به څهٔ تېل هم په هغه ځایُونو پورې ولګوی چې څنګه یې وینه لګولې وه: د هغهٔ د ښی غوږ په نرم ځائ پورې، د هغهٔ د ښی لاس په غټې ګوتې پورې اؤ د هغهٔ د ښی خپې په غټې ګوتې پورې. [۲۹]د هغهٔ په تلی کښې چې کُوم پاتې شوی تېل دی هغه دې د هغه کس په سر واچوی اؤ داسې به د پاکوالی کفاره ادا کړی. [۳۰]بیا به هغه یوه ګُوګُوشتکه یا کونتره پېش کړی، [۳۱]دا به د ګُناه د نذرانې په توګه اؤ هغه بله د غلې د نذرانې سره، د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړی. نو اِمام به د مالِک خُدائ په حضُور کښې د هغه کس د پاکوالی کفاره ادا کړی.
[۳۲]دا قانُون د هغه چا د پاره دے چې د جُذام بیماری لری خو د خپل پاکوالی د پاره عامې نذرانې نهٔ شی اخستلے.

په کورُونو کښې د وروستوالی پشم

[۳۳]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته ووئیل [۳۴-۳۵]اؤ د هغه کورُونو په باره کښې دا اصُول یې ورته وښودل چې خورېدُونکے پشم په کښې وی. (دا اصُول د بنی اِسرائیلو د پاره وُو چې کله هغوئ د کنعان وطن ته ننوتلی وے نو د هغې نه پس

به پرېږ عمل کېدلے، کُوم وطن چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکولو چې خپل يې شی.) کۀ چا ته پته ولګي چې مالِک خُدائ د هغۀ په کور پشم راوستلے دے، نو هغه به خامخا ځی اؤ د دې په باره کښې به اِمام ته وائی. [36]چې اِمام پشم کتلو له ځی نو هغه به حُکم وکړی چې هر څۀ دې د هغه کور نه بهر وويستلے شی، ګنې اِعلان به وشی چې په هغه کور کښې هر څۀ ناپاکه دی. هغه به بيا هغه کور ته لاړ شی [37]اؤ پشم به وګوری. کۀ په دې کښې شين بخن يا سُور بخن داغُونه وی چې دېوال خرابوی، [38]اِمام به د هغه کور نه لاړ شی اؤ اووۀ ورځې به يې بند وساتی. [39]په اوومه ورځ به هغه واپس راشی اؤ بيا به يې وګوری. کۀ پشم خور شوے وی، [40]هغه به حُکم وکړی چې هغه کاڼی دې لرې کړے شی چې په کُومو باندې پشم ښکاری اؤ د ښار نه بهر په يو ناپاک ځائ کښې دې وغورزولے شی. [41]بيا دې هغه دننه ټول دېوالُونه وتراشی اؤ هغه راغورزېدلې خاوره دې د ښار نه بهر يو ناپاک ځائ ته يوړے شی. [42]چې کُوم کاڼی لرې کړے شوی وی نو د هغې په ځائ دې نور اِستعمال کړلے شی اؤ دېوالُونه دې په نوې خټه باندې لېو کړلے شی. [43]د کاڼو د لرې کولو اؤ دېوالُونو د تراشلو اؤ لېولو نه پس کۀ بيا په هغه کور کښې پشم راښکاره شی، [44]نو اِمام به لاړ شی اؤ وبه يې ګوری. کۀ پشم خور شوے وی، نو کور ناپاک دے. [45]هغه کور دې خامخا وران کړلے شی اؤ د دې کاڼی، لرګی اؤ د دې ټولې خاورې دې د ښار نه بهر يو ناپاک ځائ ته يوړے شی. [46]هر څوک چې هغه کور ته دننه لاړ شی کله چې هغه تالا وی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. [47]هر څوک چې په دې کور کښې څملی يا په کښې خوراک وکړی نو خامخا به خپلې جامې وينځی. [48]کۀ کله اِمام د دې کتلو له راشی اؤ د کور د بيا لېولو نه پس پشم راخرګند شوے نۀ وی، نو هغه به اِعلان وکړی چې کور پاک دے، ځکه چې پشم ورک شوے دے. [49]د کور د پاکولو د پاره، هغه به دوه مارغان، د دِيار لرګے، يو تک سُور تار اؤ د وېلنی يوه ځانګه واخلی. [50]هغه به يو مارغۀ د خټې يو لوښی د پاسه حلال کړی چې د چينې تازه اوبۀ په کښې وی. [51]بيا به هغه د دِيار لرګے، د وېلنی ځانګه، تک سُور تار اؤ هغه ژوندے مارغۀ واخلی

اؤ دا به د هغه حلال شوی مارغۀ په وينه کښې اؤ په تازه اوبو کښې ډُوب کړی. اؤ دا وينه اؤ اوبو دې په کور باندې اووۀ ځله وشيندی. [52]نو هغه به کور د مارغۀ د وينې سره، د تازه اوبو اؤ ژوندی مارغۀ، د دِيار لرګی، د وېلنی اؤ د سُور تار سره پاک کړی. [53]بيا به هغه ژوندے مارغۀ آزاد کړی چې د ښار نه بهر په هوا کښې والُوځی. نو داسې هغه به د کور د پاکوالی د پاره کفاره ادا کړی اؤ دا به پاک شی. [54]دا قانُون د جُذام بيمارئ اؤ خارښت په باره کښې دے، [55-56]د زخمونو، پړسوب، يا دانو، اؤ يا په جامو يا کورُونو کښې د پشم په باره کښې دے. [57]کۀ يو څيز پاک يا ناپاک وی نو په دې قانُون به فېصله کولے شی.

د بدن ناپاکوالے

۱۵

[1]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ اؤ هارُون ته دا اصُول وښودل [2]کُوم چې د بنی اِسرائيلو د پاره دی. کۀ د سړی د ذکر نه څۀ اوبۀ ووځی، نو هغه اوبۀ ناپاکی دی، [3]کۀ د هغۀ د ذکر نه اوبۀ روانې وی يا بند وی نو هغه ناپاک وی. [4]چې په کُومه بستره هغه څملاستلے وی يا په بل څۀ باندې ناست وی نو هغه به هم ناپاک وی. [5]هر څوک چې د هغۀ بسترې له لاس وروړی [6]يا په هر څۀ باندې کښېنی په کُوم باندې چې هغه سړے ناست وی نو هغه به جامې ووينځی اؤ غُسل به وکړی اؤ تر ماښامه پورې به ناپاک وی. [7]کۀ څوک هغه سړی له لاس وروړی چې د کُوم نه اوبۀ ځی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځی اؤ غُسل به وکړی اؤ تر ماښامه پورې به ناپاکه وی. [8]چې د کُوم سړی د ذکر نه اوبۀ ځی کۀ هغه په يو پاک کس تُوکاڼې اوتُوکی، نو هغه کس به خامخا جامې ووينځی اؤ غُسل به وکړی اؤ تر ماښامه پورې به ناپاک وی. [9]په کُوم زين باندې چې هغه سړے کښېنی چې د کُوم د ذکر نه اوبۀ ځی نو هغه زين به ناپاک وی. [10]هر څوک چې هر هغه څيز له ګوتې وروړی چې په کُوم باندې هغه سړے ناست وی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. کۀ څوک هر هغه څيز يوسی چې په کُوم باندې هغه سړے ناست وی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووينځی اؤ غُسل به وکړی اؤ تر ماښامه پورې به ناپاک وی. [11]د کُوم

سړی د ذکر نه چې اوبۀ څی کۀ هغۀ خپل لاسُونه نۀ وی وینځلی اؤ چا له ګوتې
وروړی، نو هغه کس به خامخا خپلې جامې ووینځی اؤ غُسل به وکړی، خو هغه
به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۱۲ هغه سړے کۀ د خټو لوښی له لاس وروړی نو
دا به ماتولے شی اؤ کۀ د لرګی لوښی له لاس وروړی نو خامخا به وینځلے شی.
۱۳ د کُوم سړی چې د ذکر نه اوبۀ څی اؤ هغه روغ شی نو د هغې نه پس، هغه
به خامخا اووۀ ورځې اِنتظار کوی اؤ بیا به خپلې جامې ووینځی اؤ د چینې په
تازه اوبو کښې به غُسل وکړی اؤ هغه به پاک شی. ۱۴ په اتمه ورځ به هغه دوه
ګُوګُوشتکې یا دوه کونترې د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسې خېمې د دروازې
خُلې ته یوسی اؤ اِمام له به یې ورکړی. ۱۵ اؤ اِمام به د دې نه یوه د ګُناه د نذرانې
په توګه اؤ بله د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړی. چې د هغه سړی د
پاکوالی کفاره ادا کړی. ۱۶ کله چې د یو سړی نه منی ووځی، نو هغه به خامخا
خپل ټول بدن ووینځی اؤ هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۱۷ هر څیز چې د
کپړې یا څرمنې نه جوړ وی اؤ منی ورباندې پرېوزی نو خامخا به وینځلے شی
اؤ تر ماښامه پورې به ناپاک وی. ۱۸ د سړی اؤ ښځې د کوروالی کولو نه پس به
خامخا دواړه غُسل کوی اؤ هغوئ به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۱۹ چې کله د
یوې ښځې میاشتنۍ بیماری وی، نو هغه به اووۀ ورځې ناپاکه وی. هر څوک
چې هغې له لاس وروړی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی. ۲۰ د میاشتنۍ
بیمارۍ په دوران کښې چې هغه په هر څیز باندې کښېنی یا څملی نو دا به
ناپاک وی. ۲۱-۲۳ هر څوک چې د هغې بسترې یا هر هغه څیز له لاس وروړی
چې په کُوم باندې ناسته وی نو هغه به خامخا خپلې جامې ووینځی اؤ غُسل به
وکړی اؤ تر ماښامه پورې به ناپاک وی. ۲۴ کۀ یو سړے د هغې سره په داسې
وخت کښې څملی چې میاشتنۍ بیماری یې وی، نو هغه د هغې د ناپاکۍ په
وجه ناپاک دے اؤ اووۀ ورځې به ناپاک وی اؤ هغه بستره هم ناپاکه ده په کُومه
باندې چې هغه څملی. ۲۵ کۀ د یوې ښځې د میاشتنۍ بیمارۍ نه بغېر هم د
ډېرو ورځو پورې وینه بهېږی یا د میاشتنۍ بیمارۍ د ورځو نه اخوا هم د هغې
نه وینه جاری وی، نو تر کُومې پورې چې ترې نه وینه بهېږی هغه ناپاکه ده،
لکه چې څنګه د میاشتنۍ بیمارۍ په وخت کښې وی. ۲۶ په دې دوران کښې

چې هغه په کُومه بستره څملی اؤ په څهٔ څیز باندې کښېنی نو دا ناپاک دی.
[27]هر څوک چې دې څیزُونو له لاس وروړی نو هغه ناپاک دے اؤ خامخا به
خپلې جامې ووینځی اؤ غُسل به وکړی، هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی.
[28]چې د هغې نه وینه بهېدل بند شی نو هغه به خامخا اووهٔ ورځې اِنتظار کوی
اؤ بیا به هغه پاکه شی. [29]په اتمه ورځ به هغه دوه ګوګُوشتکې یا دوه کونترې د
مالِک خُدائ د مُقدسې خېمې د دروازې په خُلهٔ کښې اِمام له یوسی. [30]اِمام به
د دې نه یوه د ګُناه د نذرانې په توګه اؤ بله د سوزېدُونکې نذرانې په توګه پېش
کړی، نو د هغې د پاره به د پاکوالی کفاره ادا کړی. [31]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته
ووئیل چې بنی اِسرائیلو له خبردارے ورکړه چې څوک ناپاک وی هغه به لرې
اوسېږی، نو د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسې خېمې بې عِزتی به نهٔ کېږی،
کُومه چې د خېمو په مېنځ کښې ده. کهٔ هغوئ بې عِزتی وکړه، نو مړهٔ به شی.
[32]دا اصُول د هغه سړی په باره کښې دی چې د ذکر نه یې اوبهٔ یا منی ځی،
[33]دا داسې ښځې په باره کښې دی چې د هغې میاشتنۍ بیماری وی، یا د یو
سړی په باره کښې چې د یوې ښځې سره څملی کُومه چې ناپاکه وی.

د معافۍ لویه ورځ

۱۶ [1]مالِک خُدائ مُوسیٰ ته د هارُون د دوؤ زامنو د مرګ نه پس ووئیل
چې کله هغوئ مالِک خُدائ ته هغه اور پېش کړو کُوم چې خُدائ
پاک ته قبُول نهٔ وو. [2]مالِک خُدائ ووئیل، ”خپل ورور هارُون ته ووایه چې هغه
به صِرف په مُناسب وخت د پړدې شا ته زیات مُقدس ځائ ته ننوځی، ځکه
چې زهٔ به هلته په وریځ کښې د تړون صندُوق د کفارې تخت د پاسه راښکاره
کېږم. کهٔ هغهٔ نافرمانی وکړه، نو هغه به ووژلے شی. [3]هغه ډېر مُقدس ځائ ته
د هغې نه پس داخلیدلے شی چې یو څخے د ګُناه د نذرانې د پاره اؤ یو ګډ
د سوزېدُونکې نذرانې د پاره راولی.“ [4]بیا مالِک خُدائ دا اصُول وښودل: ډېر
مُقدس ځائ ته ننوتلو نه مخکښې دې هارُون خامخا غُسل وکړی اؤ د اِمامانو

لِباس دې واغوندی: د لِتې چُوغه اؤ جانگی، پټۍ اؤ پټکے. [5]د بنی اِسرائیلو قوم به هارُون له د گُناه د نذرانې د پاره دوه چېلی اؤ یو گډ د سوزېدُونکې نذرانې د پاره ورکړی. [6]هغه به یو غوَیے د نذرانې په توگه پېش کړی چې د هغهٔ د خپلې گُناه اؤ د هغهٔ د کورنۍ کفاره ادا شی. [7]بیا به هغه دوه چېلی د مالِک خُدائ د مُقدسې خېمې د دروازې خُلې ته بوځی. [8]هلته به هغه پچه واچوی، دوه تیرې به راواخلی، په یوه باندې به "مالِک خُدائ د پاره" نښه واچوی اؤ په بله باندې "عزازیل د پاره" نښه واچوی. [9]هارُون به هغه چېلے حلال کړی چې د مالِک خُدائ د پاره د پچې په ذریعه خوښ کړے شوے وی اؤ د گُناه د نذرانې په توگه به یې پېش کړی. [10]چې کُوم چېلے د عزازیل د پاره خوښ کړے شوے وی هغه به مالِک خُدائ ته ژوندے پېش کېږی اؤ په بیابان کښې به عزازیل ته وشړلے شی، چې د خلقو د گُناه کفاره ادا شی. [11]چې کله هارُون غوَیے د خپلې گُناه اؤ د خپلې کورنۍ د گُناه د پاره د نذرانې په توگه قُربانی کړی، [12]هغه به دوه مُوټی ښه خوشبوئی اؤ د قُربانگاه نه یو ډک لوښے د بلو سکارو واخلی اؤ ډېر مُقدس ځائ ته به یې دننه راوړی. [13]هغه به هلته د مالِک خُدائ په حضُور کښې خوشبوئی په اور باندې واچوی اؤ د خوشبویۍ لُوگے به د تړون د صندُوق د کفارې تخت پټ کړی نو هغه به دا ونهٔ گوری اؤ مړ به نهٔ شی. [14]هغه به د غوَیی لږه وینه واخلی اؤ د خپلې گوتې سره به یې د صندُوق د کفارې تخت نَمرخاتهٔ طرف ته وشیندی اؤ بیا به لږه د تړون صندُوق د کفارې تخت په مخکښې اووهٔ ځله وشیندی. [15]د هغې نه پس، هغه به چېلے د خلقو د پاره د گُناه د نذرانې په توگه حلال کړی، وینه به یې زیات مُقدس ځائ ته راوړی، د صندُوق د کفارې په تخت اؤ په مخکښې به یې وشیندی، هم هغه شان چې څنگه یې د غوَیی د وینې سره کړی وُو. [16]نو هغه به د زیات مُقدس ځائ د پاکوالی کفاره ادا کړی چې د بنی اِسرائیلو د ناپاکۍ اؤ د ټولو گُناهونو نه پاک شی. هغه به د مُقدسې خېمې د پاره خامخا داسې وکړی، ځکه چې هغه د کیمپ په مینځ کښې ولاړه ده، کُوم ځائ چې ناپاک دے. [17]د هارُون د پاکوالی کفاره ادا کولو د پاره زیات مُقدس ځائ ته ننوتلو نه واخله د

هغهٔ د بهر راوتلو پورې، هلته به په خېمه کښې هيڅ څوک نهٔ وی. چې په کُوم وخت هغه د ځان، د خپلې کورنۍ اؤ د ټول قوم د پاره کفاره ادا کوی، [18] بيا به هغه خامخا د سوزېدُونکې نذرانو د پاره بهر قُربانګاه ته لاړ شی اؤ پاکه به يې کړی. هغه به لږه د غوَيی وينه اؤ لږه د چېلی وينه واخلی اؤ د قُربانګاه په ټولو ښکرُونو پورې دې ولګوی. [19] هغه دې د خپلې ګوتې سره لږه وينه اووهٔ ځله په قُربانګاه باندې وشيندی. نو دا به د بنی اِسرائيلو د ګُناهونو نه پاکه کړی اؤ مُقدسه به يې کړی.

د ګُناهونو د کفارې چېلے

[20] چې کله هارُون د زيات مُقدس ځائ، د مالِک خُدائ د حضُور د ټولې مُقدسې خېمې اؤ د قُربانګاه د پاکوالی کفاره ادا کول ختم کړی، نو هغه به مالِک خُدائ ته هغه ژوندے چېلے پېش کړی چې د عزازيل د پاره خوښ شوے وو. [21] خپل دواړه لاسُونه به د چېلی په سر کېږدی اؤ د ټولو بدو عملُونو، ګُناهونو اؤ بنی اِسرائيلو د سرکشو اِقرار به وکړی اؤ دا به د چېلی په سر واچوی. بيا به يو مُقرر شوے سړے دا چېلے بيابان ته بوځی. [22] چېلے به د ځان سره د هغوئ ټول ګناهُونه په بيابان کښې يوې غېرابادې علاقې ته يوسی. [23] هارُون به مُقدسې خېمې ته ننوځی، زيات مُقدس ځائ ته د ننوتلو نه مخکښې هغهٔ چې کُوم د اِمامانو لِباس اغوستے وو نو هغه به وباسی اؤ هلته به يې پرېږدی. [24] هغه به په يو مُقدس ځائ کښې غُسل وکړی اؤ خپلې جامې به واغوندی. د هغې نه پس، هغه به بهر لاړ شی اؤ د خپلو ګُناهونو اؤ د خلقو ګُناهونو لرې کولو کفارې د پاره به سوزېدُونکې نذرانه پېش کړی. [25] د ځناور وازګه به په قُربانګاه باندې وسوزوی چې د ګُناه د نذرانې د پاره ده. [26] کُوم سړی چې دا چېلے په بيابان کښې عزازيل له بوتلے وی نو کېمپ ته واپس راتلو نه مخکښې هغه به خپلې جامې ووينځی اؤ غُسل به وکړی. [27] کُوم غوَيے اؤ چېلے چې د ګُناه د نذرانې د پاره اِستعمال شوی وُو چې وينه يې د ګُناه د کفارې ادا کولو د پاره زيات مُقدس ځائ ته راوړلے شوې وه، دا به د کېمپ نه بهر وړلے شی اؤ سوزولے به شی. څرمن، غوښه اؤ کولمې هر څهٔ به سوزولے شی. [28] څوک چې دا وسوزوی

نوکېمپ ته واپس راتلو نه مخکښې هغه به خپلې جامې ووينځى اؤ غُسل به وکړى.

دکفارې ورځ مناوول

[29]دا اصُول به د همېشه د پاره وى. د اوومې مياشتې په لسمه ورځ بنى اِسرائيل اؤ د هغوئ سره مهاجر خلق به خامخا روژه نيسى اؤ هيڅ کار به نۀ کوى. [30]په هغه ورځ به د هغوئ د ټولو ګُناهونو نه د پاکوالى کفاره ادا شى اؤ هغوئ به پاک شى. [31]چې په کُومه ورځ باندې هغوئ روژه نيسى اؤ کار نۀ کوى نو هغه به يوه ډېره مُقدسه ورځ وى. دا اصُول به د همېشه د پاره وى. [32]کُوم مشر اِمام چې د پلار په ځائ مُقرر شوے وى، هغه به د پاکوالى کفاره ادا کړى. هغه به د اِمامانو لِباس واغوندى [33]اؤ د زيات مُقدس ځائ، د مالِک خُدائ د حضُور ټولې مُقدسې خېمې، قُربان‌ګاه، د اِمامانو اؤ د ټول قوم د پاکوالى کفاره به ادا کړى. [34]دا اصُول به د همېشه د پاره وى. په کال کښې يو ځل به خامخا د بنى اِسرائيلو د ټولې ګُناه نه د پاکوالى د پاره کفاره ادا کېږى. نو مُوسىٰ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو.

د وينې خوړل حرام دى

۱۷

[1]بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته حُکم وکړو چې [2]هارُون د هغۀ زامنو اؤ ټولو بنى اِسرائيلو ته دا اصُول وښائى. [3-4]کۀ يو اِسرائيلے کس يو غوَيے، يو ګډُورے، يا يو چېلۍ مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د مالِک خُدائ د حضُور مُقدسې خېمې د دروازې خُلې نه بغېر په هر ځائ کښې حلال کړى نو هغۀ به قانُون مات کړے وى. هغۀ وينه توئ کړې ده اؤ هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شى ګڼلے. [5]د دې حُکم مطلب دا دے چې بنى اِسرائيلو کُوم څناور په کولاؤ مېدان کښې حلالول نو هغوئ به يې ما مالِک خُدائ ته راولى. هغوئ به دا د مُقدسې خېمې د دروازې په خُلۀ کښې اِمام ته راولى اؤ د سلامتۍ د نذرانو په توګه به يې حلالوى. [6]اِمام به هغه وينه د

مُقدسې خېمې د دروازې په خُلهٔ کښې د قُربانګاه په طرفُونو باندې وشيندى اؤ
د خوشبوئى جوړېدو د پاره دې وازګه وسوزوى، په مالِک خُدائ باندې دا بُوئ
ښهٔ لګې. ۷بنى اِسرائيل دې د مالِک خُدائ سره نوره بېوفائى نهٔ کوى چې
خپل ځناور د چېلو په شان ښکارېدُونکو پېريانو ته قُربانى کړى. بنى اِسرائيل
به په راتلُونکى ټولو وختُونو کښې دا اصُول خامخا منى. ۸يو اِسرائيلے يا د
پردى وطن هر يو کس چې د هغوئ سره اوسېږى چې هغه يوه سوزېدُونکې
نذرانه يا بله څهٔ قُربانى پېش کوى ۹اؤ د مُقدسې خېمې د دروازې خُلې ته يې
مالِک خُدائ ته د پېش کولو د پاره رانهٔ وړى نو هغه کس به نور د خُدائ پاک
د خلقو نه نهٔ شى ګڼلے. ۱۰هر يو اِسرائيلے يا د بل وطن کس چې د هغوئ سره
اوسېږى کهٔ هغه غوښه خورى چې وينه لا په کښې وى، نو مالِک خُدائ به د
هغهٔ خِلاف شى اؤ هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ شى ګڼلے. ۱۱د هر ژوندى
ځيز ژوند په وينه کښې دے اؤ دا ځکه مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې ټوله
وينه به په قُربانګاه توئ کړے شى چې د خلقو د ګُناه کفاره ادا شى، دا وينه ده
چې د ګُناهونو کفاره ادا کوى. ۱۲دا ځکه مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو ته وئيلى
دى چې نهٔ به هغوئ اؤ نهٔ د هغوئ سره مهاجر خلق هغه غوښه خورى چې
وينه لا په کښې وى. ۱۳هر يو بنى اِسرائيلے يا د پردى وطن کس چې د هغوئ
سره اوسېږى کهٔ د يو ځناور يا مارغهٔ ښکار وکړى کُوم چې حلال وى، نو هغه
به خامخا د دې وينه په زمکه توئ کړى اؤ په خاوره به يې پټه کړى. ۱۴د هر
ژوندى ځيز ژوند په وينه کښې دے، نو دا ځکه مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو ته
وئيلى دى چې هغوئ به هغه غوښه نهٔ خورى چې وينه لا په کښې وى خو کهٔ
څوک يې وخوړله نو هغه به نور د هغهٔ د خلقو نه نهٔ شى ګڼلے. ۱۵هر څوک، کهٔ هغه
بنى اِسرائيلے وى يا د پردى وطن کس، کهٔ هغهٔ د يو داسې ځناور غوښه وخوړله
چې هغه په خپل مرګ مړ وى يا ځنګلى ځناورو وژلے وى نو هغه به خامخا
خپلې جامې ووينځى، غُسل به وکړى اؤ تر ماښامه پورې به هغه ناپاک وى خو
بيا به پاک شى. ۱۶کهٔ هغهٔ داسې ونهٔ کړل، نو هغهٔ ته به د خپلو بدو سزا مِلاؤ
شى.

ناروا جنسی تعلُقات

۱۸
۱مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ۲بنی اِسرائيلو ته ووايه چې: "زهٔ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. ۳تاسو هغه شان کارُونه مهٔ
کوئ ځنګه چې د مِصر د وطن خلقو کول، چرته چې تاسو اوسېدلئ اؤ تاسو
هغه شان کار هم مهٔ کوئ ځنګه چې د کنعان خلق يې کوی، چرته چې زهٔ تاسو
بوځم. ۴تاسو به زما حُکمونه منئ اؤ زما په قانُون به عمل کوئ: زهٔ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. ۵تاسو زما په قانُون اؤ حُکمُونو عمل کوئ، هر
څوک چې پرې عمل کوی نو هغوئ به ژوندی وی: زهٔ مالِک خُدائ يم. ۶هيڅ
څوک دې د خپلوانو سره زنا نهٔ کوی: زهٔ مالِک خُدائ يم. ۷د خپلې مور سره
زنا کولو په وجه د خپل پلار سپکاوے مهٔ کوئ، هغه ستاسو مور ده. د خپلې مور
سره به هيڅ کله داسې غلط کار نهٔ کوئ. ۸د خپل پلار د نورو ښځو سره زنا مهٔ
کوئ، دا ستاسو د پلار سپکاوے دے. ۹د خپلې سکه يا ناسکه خور سره زنا مهٔ
کوئ، کهٔ هغه ستاسو په کور کښې لويه شوې وی يا په بل ځائ کښې. ۱۰د خپلې
نمسۍ سره زنا مهٔ کوئ، د هغې سپکاوے ستاسو خپل سپکاوے دے. ۱۱د خپلې
ناسکه خور سره زنا مهٔ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو خور ده. ۱۲-۱۳د خپلې ترور
سره زنا مهٔ کوئ، ځکه چې هغه ستاسو د پلار يا مور وينه ده. ۱۴د خپل ترهٔ د
ښځې سره د زنا کولو په وجه د هغې سپکاوے مهٔ کوئ، هغه ستاسو د ترهٔ ښځه
ده. ۱۵د خپلې اينږور سره زنا مهٔ کوئ، هغه ستاسو د زوئ ښځه ده. ۱۶د خپلې
ورندارې سره زنا مهٔ کوئ، دا ستاسو د خپل ورور سپکاوے دے. ۱۷چې تاسو د
يوې ښځې سره څملئ نو د هغې د لُور يا د هغې د نمسۍ سره هم زنا مهٔ کوئ،
ځکه هغوئ ستاسو خپلوانې دی، دا به يو بد عمل وی. ۱۸د خپلې ښينې سره
وادهٔ مهٔ کوئ چې کله د هغې خور يعنې ستاسو ښځه ژوندۍ وی. ۱۹چې کله د
يوې ښځې مياشتنۍ بيماری وی نو د هغې سره مهٔ څملئ ځکه چې هغه ناپاکه
وی. ۲۰د بل سړی د ښځې سره مهٔ څملئ، د هغې په وجه به تاسو ناپاک شئ.
۲۱د خپل اولاد يو کس هم مولک بُت د پاره مهٔ ورکوئ چې د هغهٔ په عِبادت

کښېږ اِستعمال شی اؤ د خپل خُدائ پاک د نُوم سپکاوے مۀ کوئ: زۀ مالِک خُدائ یم. [22]یو نر دې هم د بل نر کس سره جنسی تعلُقات نۀ ساتی، دا یو بد عمل دے. [23]یو نر دې د یو ځناور سره زنا کولو په وجه خپل ځان نۀ ناپاک کوی، یا یوه ښځه دې د یو ځناور سره د زنا کولو کوشش نۀ کوی، دا یو ګنده عمل دے. [24]د دې عملُونو په وجه خپل ځانُونه مۀ ناپاکه کوئ، ځکه چې غېرو قومُونو داسې خپل ځانُونه ناپاک کړل، هغه غېرقومُونه چې مالِک خُدائ به یې ستاسو نه مخکښې وشړی. [25]د هغوئ عملُونو هغه وطن ناپاک کړو اؤ مالِک خُدائ هغه وطن له سزا ورکړه چې خپل اوسېدُونکی وشړی. [26-27]هغوئ دا ټول غلط کارُونه وکړل اؤ هغه وطن یې ناپاک کړو، خو چې تاسو داسې ونۀ کړئ. کۀ هغه اِسرائیلے وی یا د پردی وطن کس چې ستاسو سره اوسېږی، نو تاسو ټول به د مالِک خُدائ په قانُون اؤ حُکمُونو عمل کوئ، [28]نو هغه وطن به تاسو نۀ شړی، لکه چې څنګه یې غېرقومُونه وشړل کُوم چې ستاسو نه مخکښې هلته اوسېدل. [29]تاسو ته پته ده چې هر څوک دا ګنده کارُونه وکړی نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے." [30]اؤ مالِک خُدائ ووئیل، "زۀ چې کُوم حُکمونه درکړم په هغې عمل کوئ اؤ د هغه خلقو په رِواجُونو پسې مۀ ځئ کُوم چې ستاسو نه مخکښې په هغه وطن کښې اوسېدل، اؤ د هغه غلطو کارُونو کولو په وجه خپل ځانُونه مۀ ناپاکه کوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم."

اِخلاقی اؤ مذهبی قانُون

۱۹

[1]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل چې [2]د بنی اِسرائیلو قوم ته ووایه، "مُقدس اوسئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک مُقدس یم. [3]ستاسو هر یو کس دې د خپل مور اؤ پلار عِزت کوی اؤ د سبت ورځ مانځئ، چې څنګه ما حُکم درکړے دے. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. [4]زما نه مۀ اوړئ اؤ د بُتانو عِبادت مۀ کوئ، مجسمې مۀ جوړوئ اؤ مۀ یې عِبادت کوئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. [5]کله

چې تاسو د سلامتۍ نذرانې د پاره يو څناور حلالوئ، ما چې کُوم اصُول درته ښودلی دی د هغې خيال ساتئ اؤ زهٔ به هغه نذرانه قبلوم. [۶]چې په کُومه ورځ څناور حلال شی غوښه به يې هم په هغه ورځ يا ورپسې ورځ باندې خوړلے شی. څهٔ غوښه چې د دريمې ورځې پورې پاتې وی نو هغه به خامخا سوزولے شی، [۷]ځکه چې دا ناپاکه ده اؤ کهٔ څوک دا وخوری، نو زهٔ به هغه نذرانه قبُوله نهٔ کړم. [۸]هر څوک چې دا وخوری نو گُناه به د هغهٔ په غاړه وی ځکه چې د هغه څهٔ سپکاوے يې کړے دے چې مالِک خُدائ، خُدائ پاک ته وقف وُو، نو هغه به نور زما د خلقو نهٔ شی گڼلے. [۹]کله چې تاسو د خپلو پټو فصل رېبئ، نو فصل د پټو تر غاړو پورې مهٔ رېبئ اؤ چې کُوم وږی د لَو نه پاتې وی نو د هغې رېبلو له واپس مهٔ ورځئ. [۱۰]خپلو د انگُورو باغُونو ته واپس مهٔ ورځئ چې هغه انگُور راټول کړئ کُوم چې پاتې شوی وی يا غورزېدلی وی، دا غريبانانو اؤ مُسافرو ته پرېږدئ. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. [۱۱]غلا مهٔ کوئ، دروغ مهٔ وايئ اؤ يو بل مهٔ دهوکه کوئ. [۱۲]زما په نُوم د دروغو قسم مهٔ خورئ چې ستاسو د دې د پُوره کولو اِراده نهٔ وی، دا به زما د نُوم سپکاوے وی. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. [۱۳]خپل گاونډی مهٔ دهوکه کوئ اؤ د هغهٔ نه غلا مهٔ کوئ. د يو مزدُور مزدُوری تر سحره پورې مهٔ ايساروئ. [۱۴]يو کُوڼ کس ته ښېرې مهٔ کوئ اؤ د يو ړُوند په مخ کښې داسې څهٔ څيز مهٔ ږدئ چې په هغې باندې تيندک وخوری. زما نه وېرېږئ، زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. [۱۵]د عدالت په فېصلو کښې د بې اِنصافۍ نه کار مهٔ اخلئ، چې د يو غريب طرفداری وکړئ يا د مالدار کس نه وېرېږئ: د خپل گاونډی سره اِنصاف کوئ. [۱۶]د هيچا په باره کښې دروغ مهٔ خوَروئ اؤ کله چې د چا د ژوند مُقدمه وی، کهٔ هغه ستاسو د گواهۍ په وجه بچ کېدے شی نو گواهی ورکړئ. زهٔ مالِک خُدائ يم. [۱۷]د نورو خِلاف په زړهٔ کښې کينه مهٔ ساتئ، د هغوئ سره خپل اِختلافات ختم کړئ، نو چې د هغوئ په وجه گُناهگار نهٔ شئ. [۱۸]د هيچا نه بدل مهٔ اخلئ يا د چا سره په زړهٔ کښې کينه مهٔ ساتئ، د خپل گاونډی سره هغه هومره مينه کوئ چې څومره د خپل ځان سره کوئ. زهٔ مالِک

خُدایٔ یم. ۱۹زما په حُکمُونو عمل کوئ. مُختلف قِسمه ځناور مهٔ پرېږدئ چې
یو بل مال کړی. په یو پټی کښې دوه قِسمه تُخم مهٔ کَرئ. د دوه قِسمه تار نه
جوړې شوې جامې مهٔ اغوندئ. ۲۰کهٔ یوه وینځه د یو سړی منلے شوی دویمه
ښځه وی اؤ اخستے شوې نهٔ وی چې آزاده شی، نو کهٔ یو بل سړے د هغې سره
ځملی، هغوئ له به سزا ورکولے شی خو وژلے به نهٔ شی، ځکه چې هغه یوه
وینځه وی. ۲۱هغه سړے به د مالِک خُدایٔ د مُقدسې خېمې د دروازې خُلې
ته د تاوان د نذرانې په توګه یو ګډ راولی، ۲۲اؤ اِمام به د دې سره د پاکوالی
کفاره ادا کړی چې د هغه سړی ګُناه لرې شی اؤ خُدایٔ پاک به هغه معاف
کړی. ۲۳کله چې تاسو د کنعان وطن ته ورننوځئ اؤ د مېوې هر قِسم ونهٔ هم
وکَرئ، نو داسې وګڼئ چې هغه مېوه د دریو کالو پورې ناپاکه ده. په دې دوران
کښې به تاسو هغه نهٔ خورئ. ۲۴په څلورم کال به ټولې مېوې ما یعنې مالِک
خُدایٔ ته په شُکرانه کښې وقف کړئ. ۲۵خو په پینځم کال هغه مېوې خوړے
شئ. کهٔ تاسو دا هر څهٔ وکړل، نو ستاسو ونې به زیاتې مېوې ونیسی. زهٔ مالِک
خُدایٔ ستاسو خُدایٔ پاک یم. ۲۶داسې غوښه مهٔ خورئ چې وینه لا په کښې
وی. فال مهٔ ګورئ اؤ کوډې مهٔ کوئ. ۲۷د خپل سر ګېرچاپېره لاندې ویښتهٔ مهٔ
کلوئ اؤ ګېره مهٔ لنډوئ. ۲۸د مړی په غم کښې خپل بدن مهٔ غوڅوئ اؤ مهٔ په
کښې داغُونه جوړوئ. زهٔ مالِک خُدایٔ یم. ۲۹د خپلو لُوڼو نه د عِبادت‌خانې
کنجرې جوړولو په وجه د هغوئ بې عِزتی مهٔ کوئ، ګنی نورو خُدایانو ته به
ورواوړئ اؤ هغه وطن به د بد عملۍ نه ډک شی. ۳۰د سبت ورځ مانځئ اؤ د
هغه ځایٔ عِزت کوئ چې چرته زما عِبادت کېږی. زهٔ مالِک خُدایٔ یم. ۳۱د
هغه خلقو نصیحت اؤرېدلو له مهٔ ورځئ چې د مړو د رُوحُونو مشورې ورکوی.
کهٔ تاسو داسې وکړل نو ناپاک به شئ. زهٔ مالِک خُدایٔ ستاسو خُدایٔ پاک یم.
۳۲د بُوډاګانو په مخکښې پاڅېږئ اؤ د مشرانو عِزت کوئ. زما نه وېرېږئ، زهٔ
مالِک خُدایٔ یم. ۳۳د هغه مُسافرو سره بد سلُوک مهٔ کوئ کُوم چې ستاسو په
وطن کښې اوسېږی. ۳۴د هغوئ سره د یو بنی اِسرائیلی په شان سلُوک کوئ اؤ
د هغوئ سره د خپل ځان په شان مینه کوئ. یاد ساتئ! تاسو هم په یو وخت

کښې د مِصر په وطن کښې مُسافر وئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم. [35]د ناپ، تول، یا د مِقدار د غلطو حِسابُونو لګولو په وجه هيڅ څوک مۀ
غولوئ. [36]صحيح تلې، صحيح وزنُونه اؤ صحيح ناپونه اِستعمالوئ. زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم اؤ ما تاسو د مِصر وطن نه راوويستلئ. [37]زما ټول
قانُون اؤ حُکمونه منئ. زۀ مالِک خُدائ یم.“

د ګُناهونو د پاره سزاګانې

۲۰
[1]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې [2]بنی اِسرائيلو ته ووايه، ”کۀ
ستاسو يو خپل کس يا يو مُسافر چې ستاسو سره اوسېږی هغه د
خپلو ماشُومانو نه يو ماشُوم مولک بُت ته پېش کړی نو ټول قوم به هغه سنګسار
کړی اؤ مړ به يې کړی. [3]کۀ څوک د خپلو ماشُومانو نه يو ماشُوم مولک بُت ته
ورکړی اؤ زما مُقدسه خېمه ناپاکه کړی اؤ زما د مُقدس نُوم سپکاوے وکړی، نو
زۀ به ترې نه مخ واړوم اؤ هغه به نور زما د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. [4]خو کۀ قوم
په هغه کس باندې ځان ناجاړه کړی چې څۀ يې کړی وی اؤ هغه ونۀ وژنی، [5]نو
زۀ به په خپله د هغه کس نه، د هغۀ د ټولې کورنۍ نه اؤ د هغه ټولو نه مخ واړوم
چې زما نافرمانی وکړی اؤ د مولک بُت عِبادت وکړی. زۀ به هغوئ نور خپل
خلق نه ګڼم. [6]کۀ څوک د هغه خلقو نصيحت اؤرېدلو له ورځی چې د مړو د
رُوحُونو مشورې ورکوی، نو زۀ به د هغۀ نه مخ واړوم اؤ زۀ به هغه نور د خپلو
خلقو نه نۀ ګڼم. [7]خپل ځانُونه وقف کړئ اؤ مُقدس اوسئ، ځکه چې زۀ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم. [8]زما قانُون ومنئ، ځکه چې زۀ مالِک خُدائ یم
اؤ تاسو مُقدس کوم.“ [9]مالِک خُدائ دا اصُول وښودل. کۀ څوک خپل مور يا
پلار ته ښېرې وکړی نو هغه به وژلے شی، اؤ خُون به يې په خپله غاړه وی. [10]کۀ
يو سړے د بل سړی د ښځې سره زنا وکړی نو دوئ دواړه به وژلے شی. [11]کۀ
يو سړے د پلار د ښځې سره څملی اؤ د پلار سپکاوے وکړی، نو هغه سړے
اؤ ښځه دواړه به وژلے شی. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. [12]کۀ يو سړے د
خپلې اينږور سره څملی، نو هغوئ دواړه دې ووژلے شی. هغوئ ډېر غلط کار

کړې دے اؤ خُون يې په خپله غاړه دے. [13]کۀ يو سړے د بل سړی سره جنسی تعلُقات وساتی، هغوئ يو شرمناک کار کړے دے اؤ دواړه به ووژلے شی. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. [14]کۀ يو سړے يوه ښځه اؤ د هغې مور وادۀ کړی، نو هغوئ درې واړه به په اور کښې سوزولے شی ځکه چې هغوئ ډېر بد عمل کړے دے، ستاسو په مينځ کښې به د داسې کار اِجازت نۀ وی. [15]کۀ يو سړے د ځناور سره زنا وکړی، نو هغه سړے اؤ ځناور به وژلے شی. [16]کۀ يوه ښځه د ځناور سره د غلط کار کولو کوشش وکړی، نو هغه اؤ ځناور به ووژلے شی. د هغوئ خُون په خپله غاړه دے. [17]کۀ يو سړے د خپلې سکه يا ناسکه خور سره وادۀ وکړی اؤ هغوئ د يو بل سپکاوے وکړی، نو دا يو د بې‌شرمئ کار دے اؤ هغوئ دې د خپلو خلقو نه وشړلے شی، هغۀ د خپلې خور سپکاوے کړے دے اؤ هغوئ ته دې د خپلو بدو سزا مِلاؤ شی. [18]کۀ يو سړے د يوې ښځې سره د هغې د مياشتنئ بيمارئ په دوران کښې څملی، نو هغوئ دواړه به د قوم نه شړلے شی، ځکه چې هغوئ د پاکوالی په باره کښې اصُول مات کړی دی. [19]کۀ يو سړے د خپلې مور خور سره يا د پلار خور سره څملی، نو هغوئ ته دې خامخا د خپلو بدو سزا مِلاؤ شی. [20]کۀ يو سړے د خپلې ترۀ ښځې سره څملی، نو هغۀ د خپل ترۀ سپکاوے کوی، نو ذِمه واری به د هغوئ په خپله غاړه وی، اؤ د هغوئ بچی به نۀ پېدا کېږی. [21]کَۀ يو سړے خپله ورنداره وادۀ کړی اؤ ورور يې ژوندے وی، نو هغوئ به بې اولاده مړۀ شی. هغۀ يو ناپاکه کار کړے دے اؤ هغۀ د خپل ورور سپکاوے کړے دے. [22]مالِک خُدائ ووئيل، "زما ټول قانُون اؤ حُکمونه ومنئ، نو داسې د کنعان وطن نه به ونۀ شړلے شئ کُوم وطن له چې زۀ تاسو راولم. [23]د هغه خلقو په رِواجُونو پسې مۀ ځئ کُوم چې هلته اوسېږی، هغه غېرقومُونه به ترې نه وباسم نو تاسو به هغه وطن ته ورننوځئ. زۀ د هغوئ د ټولو بدو عملُونو په وجه د هغوئ نه کرکه کوم. [24]خو ما ستاسو سره وعده کړې ده چې هغه وطن ستاسو خپل شی چې زرخېز اؤ آباد وی اؤ هغه به زۀ تاسو له درکړم. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم اؤ ما تاسو د نورو قومُونو نه جُدا کړی يئ. [25]نو تاسو خامخا د حلالو اؤ حرامو ځناورو اؤ مارغانو په مينځ کښې فرق وکړئ. حرام ځناور اؤ حرام مارغان مۀ

خورئ. ما ورته ناپاک وئيلی دی اؤ چې تاسو دا وخورئ نو ناپاک به شئ.
[۲۶]تاسو به مُقدس شئ اؤ صِرف زما به شئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ يم اؤ
زهٔ مُقدس يم. ما تاسو د نورو قومُونو نه جُدا کړی يئ تاسو صِرف زما اوسئ.
[۲۷]هر يو سړے يا ښځه چې د مړو يا د پېريانو مشورې ورکوی هغه دې سنګسار
کړے شی چې مړهٔ شی، څوک چې دا کار کوی نو هغه به د خپل خُون ذِمه وار
وی."

د اِمامانو پاکوالے

۲۱ [۱]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته حُکم وکړو چې د هارُون د کورنۍ
اِمامانو ته ووايه، "کله چې د هغوئ يو خپلوان مړ شی نو د هغهٔ په
جنازه کښې شريکېدو په وجه به اِمام خپل ځان نهٔ ناپاک کوی. [۲]خو د دې نه
بغېر چې هغه يې نزدې خپلوان وی لکه مور، پلار، زوئ، لُور، ورور، [۳]يا پېغله
خور چې د هغهٔ په کور کښې اوسېږی. [۴]هغه دې د هغه چا په مرګ کښې خپل
ځان ناپاک نهٔ کړی چې د وادهٔ په ذريعه د هغهٔ خپلوان شوے وی. [۵]يو اِمام
به هم د خپل سر يوه حِصه هم نهٔ کلوی نهٔ به ږيره لنډوی اؤ نهٔ به خپل بدن
غوڅوی چې دا ښکاره کړی چې غم کوی. [۶]هغه به مُقدس وی اؤ چې زما
نُوم سپک نهٔ کړی. هغه ما ته په اور باندې تيارېدُونکې نذرانه پېش کوی، نو
هغه دې خامخا مُقدس وی. [۷]يو اِمام به د کنجرې ښځې سره وادهٔ نهٔ کوی يا
چې پېغله نهٔ وی اؤ يا طلاقه شوې وی ځکه چې هغه مُقدس دے. [۸]خلق به
خامخا اِمام مُقدس ګڼی، ځکه چې هغه ما ته په اور باندې تيارېدُونکې نذرانه
پېش کوی. زهٔ مالِک خُدائ يم، زهٔ مُقدس يم اؤ زهٔ خپل خلق مُقدس کوم. [۹]کهٔ
د يو اِمام لُور کنجره شی، هغه د خپل پلار سپکاوے کوی، نو هغه به خامخا
په اور کښې سوزولے شی. [۱۰]د مشر اِمام په سر باندې د غوړولو تېل اچولے
شوی دی اؤ هغه پاک شوے دے چې د اِمامانو لِباس واغوندی، نو هغه به خپل
وېښتهٔ ببر نهٔ پرېږدی نهٔ به شلېدلې جامې اغوندی چې دا ښکاره کړی چې هغه
غم ژړا کوی. [۱۱-۱۲]هغه ما ته وقف شوے دے اؤ هغه به خپل ځان نهٔ ناپاک

کوی اؤ نهٔ به زما د مُقدسې خېمې بې عِزتی کوی چې هغه پرېږدی اؤ هلته لاړ
شی چې چرته مړے وی، تر دې پورې کهٔ هغه يې خپل مور اؤ پلار هم وی.
۱۳هغه به يوه داسې جينۍ وادهٔ کوی چې هيڅ کله يې زنا نهٔ وی کړی، ۱۴کونډه
يا طلاقه شوې ښځه يا يوه کنجره ښځه به نهٔ وادهٔ کوی. هغه دې صِرف د يوې
داسې جينۍ سره وادهٔ کوی چې زنا يې نهٔ وی کړی اؤ د خپلې قبيلې نه يې
وی. ۱۵کنی، د هغهٔ بچی به ناپاک وی، په کار دی چې هغوئ پاک وی. زهٔ
مالِک خُدائ يم اؤ ما هغه د اِمام په توګه غوره کړے دے.“ ۱۶مالِک خُدائ
مُوسیٰ ته حُکم وکړو چې ۱۷هارُون ته ووايه، ”ستا د اولاد هغه يو کس به هم
په اور تيارېدُونکې نذرانه ما ته نهٔ پېش کوی، کُوم چې په بدن کښې څهٔ عېب
لری. په دې خبرو به په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې عمل کېږی. ۱۸داسې يو
سړے هم دا نذرانه نهٔ شی پېش کولے چې هغه په بدن کښې داسې عېب لری
لکه: څوک چې ړُوند، ګوډ، کوږ مخے يا معذُور وی، ۱۹څوک چې په لاس
يا په خپه ګوډ وی، ۲۰چې په ملا يې کُب وی يا ټيټ قدے وی، څوک چې د
سترګو يا د څرمنې څهٔ بيماری لری، اؤ يا چې خصی وی. ۲۱د هارُون د اولاد
داسې يو اِمام هم ما ته په اور تيارېدُونکې نذرانه نهٔ شی پېش کولے چې په بدن
کښې څهٔ عېب لری. ۲۲خو داسې کس په اور باندې تيارېدُونکې نذرانه خوړلے
شی چې ما ته پېش کېږی، يعنې هغه دواړه نذرانې په اور تيارېدُونکې مُقدسه
نذرانه اؤ په اور تيارېدُونکې ډېره مُقدسه نذرانه، ۲۳خو ځکه چې هغه په بدن
کښې څهٔ عېب لری، نو هغه دې مُقدسې پردې ته اؤ قُربانګاه ته نزدې نهٔ راځی.
هغه دې دا مُقدس ځايُونه نهٔ ناپاکه کوی، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ يم اؤ زهٔ
هغوئ مُقدس کوم.“ ۲۴نو دا هغه څهٔ دی چې مُوسیٰ هارُون ته، د هارُون زامنو
ته اؤ ټولو بنی اِسرائيلو ته ووئيل.

خُدائ پاک ته قبلېدُونکې نذرانې

۲۲

۱بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې ۲هارُون اؤ د هغهٔ زامنو
ته ووايه، ”تاسو زما د مُقدس نُوم سپکاوے مهٔ کوئ اؤ د مُقدسو

نذرانو اِحترام کوئ کُومې چې بنی اِسرائیل ما ته وقف کوی. زهٔ مالِک خُدائ یم. [۳]هغوئ ته ووایه چې کله ستاسو د اولاد یو کس ناپاک وی اؤ مُقدسو نذرانو ته نزدې راځی کُومې چې بنی اِسرائیلو ما ته وقف کړې وی، هغه دې بیا هیڅ کله په قُربانګاه کښې خِدمت ونهٔ کړی. په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې به په دې عمل کوئ. زهٔ مالِک خُدائ یم. [۴]د هارُون د اولاد یو کس هم دا مُقدسې نذرانې نهٔ شی خوړلے چې په هغهٔ د جُذام بیماری وی یا د هغهٔ د بدن نه څهٔ وځی چې تر څو پورې هغه پاک شوے نهٔ وی. هر هغه اِمام ناپاک دے چې هغه داسې څهٔ څیز له لاس وروړی چې هغه د یو مړی سره د لګېدو په وجه ناپاک وی یا د هغهٔ د ذکر نه اوبهٔ وځی [5]یا کهٔ هغه یو ناپاک ځناور یا ناپاک کس له لاس وروړی. [۶]هر یو اِمام چې ناپاک شی نو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وی، خو بیا به هم هغه مُقدسې نذرانې نهٔ شی خوړلے چې تر څو پورې یې غُسل نهٔ وی کړے. [۷]چې کله نمر پرېوزی نو هغه پاک دے اؤ بیا هغه مُقدسې نذرانې خوړلے شی، کُومې چې د هغهٔ خوراک دے. [۸]هغه به د داسې ځناور غوښه نهٔ خوری چې په خپل مرګ مړ وی یا ځنګلی ځناورو وژلے وی، په دې به هغه ناپاک شی. زهٔ مالِک خُدائ یم. [۹]ټول اِمامان به هغه اصُول منی کُوم چې ما ښودلی دی. ګنی، هغوئ به ګُناهګار شی اؤ مړهٔ به شی، ځکه چې هغوئ مُقدسو اصُولو ته سپک کتلی دی. زهٔ مالِک خُدائ یم اؤ زهٔ هغوئ مُقدس کوم. [۱۰]صِرف د اِمامانو د کورنۍ کس دا نذرانې خوړلے شی، بل څوک یې نهٔ شی خوړلے کهٔ هغه د اِمام کره مېلمه وی یا یې مزدُور وی. [۱۱]خو د اِمام غُلامان، چې هغه یې په پېسو اخستی وی یا یې په خپل کور کښې پېدا شوی وی، نو هغوئ هغه خوراک خوړلے شی کُوم چې اِمام ته ملاوېږی. [۱۲]کهٔ د اِمام لُور د یو داسې سړی سره وادهٔ وکړی چې هغه اِمام نهٔ وی نو هغه ښځه به دا مُقدسې نذرانې نهٔ شی خوړلے. [۱۳]خو کهٔ د هغهٔ لُور کونډه یا طلاقه شوې وی چې د هغې بچی نهٔ وی اؤ هغه بېرته راغلې وی اؤ د پلار په کور کښې اوسېږی نو هغه دا خوراک خوړلے شی چې کُوم یې پلار ته د اِمام په توګه مِلاؤ شوے وی. صِرف د اِمامانو د کورنۍ کس دا خوراک خوړلے

شي. [۱۴]کهٔ يو کس د اِمامانو د کورنئ نه نهٔ وی اؤ د مُقدسې نذرانې نه څهٔ په
غلطئ سره وخوری، نو هغه به خامخا اِمام ته د دې پُوره قيمت اؤ شل فی‌صده
تاوان هم ورکوی. [۱۵]اِمامان به د دې نذرانو سپکاوے نهٔ کوی [۱۶]چا ته چې د
مُقدسو نذرانو د خوړلو اِجازت نهٔ وی نو هغه خلق به ورته نهٔ شی پرېښودلے،
کهٔ داسې وشی نو د دې په وجه به هغه کس گُناهګار شی اؤ سزا به ورته مِلاؤ
شی. زهٔ مالِک خُدائ يم اؤ زهٔ نذرانې مُقدسې کوم." [۱۷]بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ
ته ووئيل چې، [۱۸]"هارُون اؤ د هغهٔ زامنو ته اؤ ټولو بنی اِسرائيلو ته دا اصُول
وښايه. کله چې يو بنی اِسرائيلے يا په بنی اِسرائيلو کښې اوسېدُونکے مُسافر
يوه سوزېدُونکې نذرانه پېش کوی، کهٔ هغه يوه منخته يا رضاکارانه نذرانه وی،
نو په هغه څناور کښې دې هيڅ عيب نهٔ وی. [۱۹]دا څناور به خامخا نر وی، ګډه
يا چېلے چې هيڅ عيب په کښې نهٔ وی د دې د پاره چې دا نذرانه ستاسو نه
قبُوله شی. [۲۰]کهٔ تاسو يو داسې څناور پېش کوئ چې څهٔ عيب په کښې وی،
نو مالِک خُدائ به دا نهٔ قبلوی. [۲۱]کله چې څوک مالِک خُدائ ته د سلامتئ
نذرانه پېش کوی، کهٔ هغه يوه منخته يا رضاکارانه نذرانه وی، نو په هغه څناور
کښې به څهٔ عيب نهٔ وی دا د دې د پاره چې قبُوله شی. [۲۲]مالِک خُدائ ته
داسې څناور مهٔ پېش کوئ چې ړُوند، ګوډ، يا ناسُور شوے زخم په کښې وی، يا
يې په څرمن کښې پمنوالے يا خارښت وی. داسې څناور په قُربان‌ګاه باندې په
اور تيارېدُونکې نذرانې په توګه مهٔ پېش کوئ. [۲۳]د رضاکارانه نذرانې په توګه
تاسو داسې څناور پېش کولے شئ چې هغه لنډ وی يا کهٔ هغه صحيح شکل
نهٔ لری، خو دا به په منخته کښې قبلېدُونکے نهٔ وی. [۲۴]مالِک خُدائ ته داسې
څناور مهٔ پېش کوئ چې په ټکولو، پرې کولو، زخمی کولو يا ويستلو په وجه
خصی شوے وی. ستاسو په وطن کښې به د دې قِسم نذرانو اِجازت نهٔ وی.
[۲۵]په اور تيارېدُونکې نذرانې په توګه داسې څناور مهٔ پېش کوئ چې د يو پردی
سړی نه اخستے شوے وی. داسې څناور عېبژن ګڼلے شی اؤ قبلېدُونکی نهٔ
وی. [۲۶-۲۷]کله چې يو څخړے، ګډُورے يا د چېلئ بچے پېدا شی، نو دا به اووهٔ
ورځې د مور نه نهٔ شی لرې کولے، خو د هغې نه پس دا به په اور تيارېدُونکې

نذراني په توګه قبليدُونکے وی. [۲۸]يوه غوا اؤ د هغې څخرے يا ګډه اؤ د هغې ګډُورے يا يوه چېلۍ اؤ د هغې بچے په يوه ورځ مۀ حلالوئ. [۲۹]کله چې تاسو مالِک خُدائ ته د شُکرانې قُربانى پېش کوئ، نو په هغه اصُولو عمل کوئ نو داسې به تاسو قبُول شئ، [۳۰]هم په هغه ورځ باندې دا وخورئ اؤ د دې هيڅ هم بلې ورځې ته مۀ پرېږدئ.“ [۳۱]مالِک خُدائ ووئيل، ”زما حُکمونه منئ، زۀ مالِک خُدائ يم. [۳۲]زما د مُقدس نُوم سپکاوے مۀ کوئ، ټول بنى اِسرائيل دې دا اِقرار وکړى چې زۀ مُقدس يم. زۀ مالِک خُدائ يم اؤ زۀ تاسو مُقدس کوم، [۳۳]اؤ ما تاسو د مِصر وطن نه راوويستلئ چې ستاسو خُدائ پاک شم. زۀ مالِک خُدائ يم.“

مذهبى اخترونه

۲۳

[۱]بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل چې، [۲]”د مذهبى اخترُونو د پاره بنى اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه چې کله هغوئ د عِبادت د پاره راغونډ شى. [۳]ستاسو سره شپږ ورځې شته چې خپل کار په کښې کولے شئ، خو ياد ساتئ اوومه ورځ د سبت ورځ ده، چې د آرام د پاره ده. په دې ورځ کار مۀ کوئ اؤ د عِبادت د پاره راغونډېږئ. د سبت ورځ د مالِک خُدائ ده، چې تاسو چرته هم اوسېږئ. [۴]د دې اخترُونو اِعلان په مُقرر شوو وختُونو باندې کوئ.

د فسحې کولو اختر

(د شمېر کِتاب ۲۸:)

[۵]د فسحې کولو اختر، د مالِک خُدائ د درناوى د پاره کولے شى، دا د اولنۍ مياشتې د څوارلسمې ورځې د نمر پرېواتو نه شروع کېږى. [۶]په پينځلسمه ورځ د پتيرې ډوډۍ اختر شروع کېږى اؤ اووۀ ورځې به تاسو خمبيره ډوډۍ نۀ خورئ. [۷]د دې ورځو په اوله ورځ به تاسو د عِبادت د پاره راغونډېږئ اؤ هغه يو کار

هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ. [8]اووۀ ورځې مالِک خُدائ ته په اور تيارېدُونکې نذرانې پېش کړئ. په اوومه ورځ به تاسو بيا د عِبادت د پاره راغونډ شئ، خو هغه يو کار به هم نۀ کوئ کُوم چې تاسو هره ورځ کوئ. [9-10]کله چې تاسو هغه زمکې له ورشئ کُومه چې مالِک خُدائ تاسو له درکوى اؤ تاسو خپل فصل وربېئ، نو وړومبے ګېډۍ اِمام له ورووړئ. [11]هغه به دا مالِک خُدائ ته د يوې خاص نذرانې په توګه پېش کړى، نو تاسو به قبُول شئ. اِمام به دا په سبت پسې ورځ باندې پېش کړى. [12]په کُومه ورځ چې تاسو د فصل نذرانه پېش کوئ، نو د يو کال ګډُورے هم د سوزېدُونکې نذرانې په توګه قُربانى کړئ چې هيڅ عېب په کښې نۀ وى. [13]تاسو د دې سره دوه کيلو ښۀ اوړۀ چې د زيتُونو تېل ورسره ګډ وى په اور تيارېدُونکې نذرانې په توګه پېش کړئ. د دې نذرانې خوشبوئى په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګى. تاسو د دې سره يو ليټر د انګُورو د شرابو نذرانه هم پېش کړئ. [14]په هغه ورځ تاسو ډوډۍ، وريتې شوې اؤ کچه دانې تر هغې پورې مۀ خورئ چې تر څو پورې تاسو دا نذرانه خُدائ پاک ته نۀ وى راوړې. په راتلُونکى ټولو وختُونو کښې ستاسو ټول اولاد به دا اصُول منى.

د لَوکولو اختر

(د شمېر کِتاب ۲۸ :)

[15]سبت پسې ورځې نه پُوره اووۀ هفتې وشمېرئ يعنې د هغه ورځ نه په کُومه ورځ چې تاسو د خپل فصل ګېډۍ مالِک خُدائ ته د پېش کېدو د پاره راوړئ. [16]د اوؤم سبت د ورځې نه پس، په پنځوسمه ورځ، مالِک خُدائ ته د نوى فصل يوه بله نذرانه پېش کړئ. [17]هره يوه کورنۍ دې دوه دوه ډوډۍ راوړى اؤ دا دې مالِک خُدائ ته د خاص تُحفې په توګه پېش کړى. هره يوه ډوډۍ دې خمبيره شوې د دوه کيلو ښو اوړو نه پخه شوې وى اؤ دا به مالِک خُدائ ته د وړومبى رېبلے شوى فصل د نذرانې په توګه پېش کېږى. [18]اؤ قوم

دې د دې ډوډۍ سره اووۀ يو کالن ګډُورى، يو غوَيے اؤ دوه ګډان پېش کړى، چې هيڅ عيب په کښې نۀ وى. دا به د سوزېدُونکې نذرانې په توګه، سره د غلې د نذرانې اؤ د انګُورو د شرابو د نذرانې سره مالِک خُدائ ته پېش کېږى. د دې نذرانې خوشبوئى په مالِک خُدائ باندې ښۀ لګې. [19]يو چېلے د ګُناه د نذرانې په توګه اؤ دوه يو کالن ګډُورى د سلامتۍ د نذرانې په توګه هم پېش کړئ. [20]اِمام به ډوډۍ د دوه ګډُورو سره د اِمامانو د پاره د خاص تُحفې په توګه هم پېش کړى. دا نذرانې مُقدسې دى. [21]په هغه ورځ هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ اؤ د عِبادت د پاره راغونډېږئ. ستاسو اولاد چې چرته هم اوسېږى دا اصُول دې په راتلُونکى ټولو وختُونو کښې منى. [22]کله چې تاسو د خپلو پټو فصل رېبئ، نو فصل د پټو تر غاړو پورې مۀ رېبئ اؤ چې کُوم وړى پاتې شى نو د هغې رېبلو له واپس مۀ ورځئ، دا د غريبانانو خلقو اؤ مُسافرو د پاره پرېږدئ. زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.

د نوى کال اختر

(د شمېر کِتاب ۲۹:)

[23-24]د اوومې مياشتې په وړومبۍ ورځ د آرام خاص ورځ مانځئ اؤ چې کله بيګل وغږېږى نو د عِبادت د پاره راغونډ شئ. [25]مالِک خُدائ ته يوه په اور تيارېدُونکې نذرانه پېش کړئ اؤ هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ.

د کفارې ورځ

(د شمېر کِتاب ۲۹:)

[26]بيا مالِک خُدائ مُوسىٰ ته ووئيل چې: [27]د دې اوومې مياشتې لسمه ورځ د کفارې ده، دا به ستاسو د پاره يوه مُقدسه اجتماع وى: تاسو به روژه نيسئ اؤ مالِک خُدائ ته په اور تيارېدُونکې نذرانه پېش کوئ، [28]په هغه ورځ هيڅ کار

مۀ کوئ، ځکه چې هغه د کفارې ورځ ده اؤ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وړاندې ستاسو کفاره ادا کېږی. [29]هر څوک چې هم په هغه ورځ څۀ وخوری نو هغه به نور د خُدائ پاک د خلقو نه نۀ شی ګڼلے. [30]اؤ کۀ هر چا هم په هغه ورځ څۀ کار وکړو، نو زۀ به په خپله هغه تباه کړم. [31]ستاسو اولاد چې چرته هم اوسېږی دا اصُول د هغوئ د پاره دی. [32]د هغې مياشتې د نهمې ورځې د نمر پرېواتو نه د لسمې ورځې د نمر پرېواتو پورې دا خاص ورځ مانځئ، په دې دوران کښې تاسو روژه نيسئ.

د جُونګړو اختر

(د شمېر کِتاب ۲۹ :)

[33-34]د جُونګړو اختر د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ شروع کېږی اؤ دا به اووۀ ورځې وی. [35]د دې ورځو په وړومبۍ ورځ د عِبادت د پاره راغونډ شئ اؤ هغه يو کار هم مۀ کوئ چې تاسو يې هره ورځ کوئ. [36]اووۀ ورځې تاسو هره ورځ يوه په اور تيارېدُونکې نذرانه پېش کوئ. په اتمه ورځ بيا د عِبادت د پاره راغونډ شئ اؤ په اور تيارېدُونکې نذرانه پېش کړئ. دا د عِبادت ورځ ده اؤ چې هيڅ کار په کښې ونۀ کړئ. [37]دا مذهبی اخترونه دی چې تاسو يې د مالِک خُدائ په درناوی کښې کوئ چې د عِبادت د پاره په يو ځائ راغونډېږئ اؤ په اور تيارېدُونکې نذرانې، سوزېدُونکې نذرانې، د غلې نذرانې، قُربانۍ اؤ د انګُورو د شرابو نذرانې په کښې پېش کوئ، چې په خپله خپله ورځ پېش کېږی. [38]دا اخترونه د عامو سبت د ورځو نه علاوه دی اؤ دا نذرانې ستاسو د عامو تُحفو نه علاوه دی، ستاسو د منختې پُوره کېدلو نذرانو اؤ ستاسو د هغه رضاکارانه نذرانو نه چې تاسو يې مالِک خُدائ له ورکوئ. [39]کله چې تاسو د خپلو پټو نه فصل وربېئ، نو اووۀ ورځې دا اختر کوئ، چې د اوومې مياشتې په پينځلسمه ورځ باندې شروع کېږی. اوله ورځ اؤ اتمه ورځ به د آرام کولو خاص ورځې وی. [40]په هغه ورځ د خپلو ونو نه ډېره ښۀ مېوه وشُوکوئ، د کهجُورو ښانګې اؤ د پاڼو والا د ونو ښانګې اؤ د سيند د غاړې نه د خاروَلو ونې واخلئ

اؤ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په درناوی کښې اختر وکړئ. [41]دا اووۀ ورځې کوئ. ستاسو اولاد به دا اصُول په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې منی. [42]ټول اِسرائیلیان به اووۀ ورځې په جُونګړو کښې اوسېږی، [43]چې ستاسو اولاد ته دا پته ولګی چې مالِک خُدائ بنی اِسرائیل دې ته جوړ کړل چې په جُونګړو کښې اوسېږی چې کله یې هغوئ د مِصر وطن نه راوویستل. هغه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے. [44]نو داسې مُوسیٰ بنی اِسرائیلو ته دا اصُول وښودل چې د مالِک خُدائ په درناوی کښې مذهبی اخترونه وکړی.“

د ډیوو ساتنه کول

(د هِجرت کِتاب ۲۷ :)

۲۴

[1]بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل چې، [2]”بنی اِسرائیلو له حُکم ورکړه چې د ډیوو د پاره ډېر ښۀ سُوچه د زیتُونو تېل راوړی کُومې چې په مُقدسه خېمه کښې دی، نو چې هر وخت رڼا وی. [3]هارُون به هر ماښام دا ډیوې بلوی اؤ تر سحره پورې به یې بلې ساتی، چې د مالِک خُدائ په حضُور کښې د پړدې نه بهر د تړون صندُوق ته مخامخ دی، دا ډیوټ په زیات مُقدس ځائ کښې دے. دا اصُول دې په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې منلے شی. [4]هارُون به د هغه ډیوو خیال ساتی کُومې چې د سُوچه سرو زرو په ډیوټ باندې دی اؤ دې ته به پام کوی چې دا د مالِک خُدائ په حضُور کښې هر وخت بلېږی.

خُدائ پاک ته پیش کړے شوې ډوډۍ

[5]دولس کیلو ښۀ اوړۀ واخله اؤ دولس ډوډۍ ترې نه پخې کړه. [6]په دوه ډېرو کښې یې په هغه مېز باندې کېږده چې د سُوچه سرو زرو پتری ورباندې خېژولے شوے دے، کُوم چې د مالِک خُدائ په حضُور کښې دے اؤ چې په هر ډیری کښې شپږ شپږ ډوډۍ وی. [7]په هر ډیری باندې څۀ سُوچه لوبان واچوه، دا

به مالِک خُدائ ته په اور تیاریدُونکي نذراني د یوې نښې په شان وی چې د ډوډۍ په ځائ پیش کیږی. [8] د هر سبت په ورځ په راتلُونکی ټولو وختُونو کښې، ډوډۍ دې خامخا د مالِک خُدائ په حضُور کښې کیښودلے شی. د بنی اِسرائیلو همیشه د پاره دا تړون دے. [9] دا ډوډۍ د هارُون اؤ د هغهٔ د اولاد ده اؤ هغوئ به دا په مُقدس ځائ کښې خوری، ځکه چې دا د اِمامانو د پاره مالِک خُدائ ته په اور تیاریدُونکي نذراني یوه ډیره مُقدسه برخه ده.“

د خُدائ پاک اؤ د مخلُوق د اِحترام په باره کښې قانُون

[10-11] یو سړے وو چې د هغهٔ پلار مِصرے اؤ مور یې بنی اِسرائیلۍ وه چې د هغې نُوم سلومیت وو اؤ د دان د قبیلې د دِبری لُور وه. دې سړی په خیمو کښې د یو بنی اِسرائیلی سره جګړه وکړه. هغهٔ په کنځلو کښې د خُدائ پاک د نُوم بې عِزتی وکړه، نو هغوئ هغه مُوسیٰ له بوتلو، [12] هغه یې قید کړو اؤ مالِک خُدائ ته یې اِنتظار کولو چې هغوئ ته وښائی چې د هغهٔ سره څهٔ وکړی. [13] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل چې، [14] ”دا سړے د خیمو نه بهر بوځئ. هر چا چې د هغهٔ کنځل اؤریدلی وی نو هغه به خپل لاس د هغه سړی په سر د ګواهۍ ورکولو د پاره کیږدی اؤ بیا به ټول قوم هغه سنګسار کړی. [15] بیا بنی اِسرائیلو ته ووایه چې هر څوک هم خُدائ پاک ته کنځل وکړی نو هغهٔ ته به خامخا د خپلو بدو سزا مِلاؤ شی [16] اؤ وبه وژلے شی. هر یو بنی اِسرائیلے یا د پردی وطن کس چې ستاسو سره اوسیږی چې هغه مالِک خُدائ ته کنځل وکړی نو ټول قوم به هغه ووژنی. [17] هر څوک چې قتل وکړی نو هغه به وژلے شی، [18] اؤ هر څوک چې د بل چا یو ځناور ووژنی نو تاوان به یې خامخا ورکوی. دا اصُول د ژوند په بدل کښې د ژوند والا دی. [19] کهٔ څوک یو بل کس زخمی کړی، هغهٔ چې څهٔ هم کړی وی نو هم هغه شان عمل به ورسره کیږی. [20] کهٔ هغه یو هډُوکے مات کړی، نو د هغهٔ یو هډُوکے به ماتولے شی، کهٔ هغه یوه سترګه وباسی نو د هغهٔ یوه سترګه به ویستلے شی، کهٔ هغه یو غاښ مات کړی، نو د هغهٔ یو غاښ به ماتولے شی. هغه چې څنګه هم بل کس زخمی کړی نو په بدل کښې به د هغهٔ سره هم هغه عمل کیږی. [21] هر څوک چې یو ځناور ووژنی نو تاوان به

يې ورکوی، خو هر څوک چې يو اِنسان ووژنی نو هغه به ووژلے شی. [22]دا قانُون ستاسو د ټولو د پاره دے، که هغه اِسرائيلے وی يا د پردی وطن کس چې ستاسو سره اوسېږی، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم." [23]کله چې مُوسیٰ بنی اِسرائيلو ته دا ووئيل، نو هغوئ هغه سړے د خېمو نه بهر بوتلو چا چې کنځل کړی وُو اؤ سنګسار يې کړو. نو بنی اِسرائيلو هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ مُوسیٰ له حُکم ورکړے وو.

اوؤم کال

(د ګردان کِتاب ۱۵ :)

۲۵

[1]بيا مالِک خُدائ د سينا په غرهٔ باندې مُوسیٰ ته ووئيل اؤ حُکم يې ورکړو چې، [2]"بنی اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه. کله چې تاسو هغه وطن ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ يې تاسو له درکوی، د مالِک خُدائ د درناوی د پاره په هر اوؤم کال تاسو هغه زمکه مهٔ کَرئ. [3]شپږ کاله به تاسو خپل پټی وکَرئ، په باغُونو کښې به د انګُورو څانګې پرې کړئ اؤ فصلُونه به راغونډ کړئ. [4]خو په اوؤم کال دې زمکه شاړه پاتې شی. دا به مالِک خُدائ ته وقف شوے کال وی. خپل پټی مهٔ کَرئ اؤ په خپلو باغُونو کښې د انګُورو څانګې مهٔ پرې کوئ. [5]هغه فصل مهٔ ريبئ چې د کَرلو نه بغېر په خپله راشين کېږی اؤ د خپلو باغُونو نه هغه انګُور مهٔ راټولوئ چې څانګې يې کهنچې شوی نهٔ وی، دا هغه کال دے چې زمکه به په کښې پُوره آرام کوی. [6]کهٔ په هغه کال کښې زمکه کَرلے شوے هم نهٔ وی، خو د هغې نه به ستاسو د پاره، ستاسو غُلامانو، مزدُورانو اؤ د مُسافرو د پاره چې ستاسو سره اوسېږی، خوراک مِلاؤ شی، [7]داسې ستاسو څاروو د پاره اؤ ستاسو په پټو کښې د ځنګلی ځناورو د پاره هم. زمکه چې هر څهٔ راشنهٔ کړی نو هغه خوړلے شی.

د واپس ورکولو کال

[8]اووۀ ځلې اووۀ کالونه وشمېرئ چې يو کم پنځوس کاله جوړېږى. [9]نو د اوومې مياشتې په لسمه ورځ يعنې د کفارې په ورځ به په ټول وطن کښې بيګل وغږولے شى. [10]نو تاسو پنځوسم کال خاص وګڼئ اؤ د وطن ټولو خلقو ته د آزادۍ اِعلان وکړئ. په دې کال هغه هر څۀ هم چې خرڅ شوى وى نو هغه به اصلى مالِک يا د هغۀ اولاد ته واپس ملاوېږى اؤ هر څوک چې د غُلام په توګه خرڅ شوے وى نو هغه به خپلې کورنۍ ته واپس شى. [11]تاسو به خپل پټى نۀ کَرئ نۀ به هغه فصل رېبئ چې په خپله راشين شوے وى اؤ نۀ به په باغُونو کښې هغه انګُور راټولوئ چې څانګې يې پرې کړے شوې نۀ وى. [12]هغه ټول کال به ستاسو د پاره مُقدس وى، تاسو به صِرف هغه څۀ خورئ چې پټو په خپله راشنۀ کړى وى. [13]په دې کال هغه هر څۀ چې خرڅ شوى وى نو هغه به واپس خپل اصلى مالِک ته مِلاؤ شى. [14]کله چې تاسو په خپل بنى اِسرائيلى باندې زمکه خرڅوئ يا يې ترې نه اخلئ، نو يو بل له دهوکه مۀ ورکوئ. [15]قيمت به يې د کالونو د شمېر په مُطابق مُقررولے شى چې په هغه زمکه کښې د واپس ورکولو کال نه مخکښې څومره فصل کېږى. [16]کۀ چرې پاتې شوى کالونه ډېر وى، نو قيمت به يې اُوچت وى، خو کۀ صِرف يو څو کالونه پاتې وى، نو قيمت به يې کم وى، ځکه چې څۀ هم خرڅېږى نو هغه د فصلُونو د هغه شمېر په مُطابق به وى چې په هغه زمکه کښې پېدا کېږى. [17]خپل بنى اِسرائيليان مۀ دهوکه کوئ، خو د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک نه ويرېږئ. ځکه چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم.

د اوؤم کال د پاره د خُدائ پاک د خوراک بندُوبست کول

[18]د مالِک خُدائ ټول قانُون اؤ حُکمونه منئ، نو تاسو به هغه وطن کښې په آمن سره اوسېږئ. [19]هغه زمکه به فصلُونه پېدا کوى اؤ د خوراک هغه هر څۀ به درته ملاوېږى چې تاسو يې غواړئ اؤ په آمن کښې به ژوند کوئ. [20]خو کېدے شى چې ستاسو نه يو کس تپوس وکړى چې پټى ونۀ کَرلے شى اؤ فصلُونه راغونډ

نهٔ شی نو په اوؤم کال به څهٔ خورو. [21] مالِک خُدائ به په شپږم کال هغه زمکې له برکت ورکړی نو هغه زمکه به د دوه کالونو د پاره ښهٔ ډېر خوراک پېدا کړی. [22] کله چې تاسو په اتم کال خپل پټی کَرئ، نو چې په شپږم کال تاسو څهٔ رېبلی وی هغه به تر اوسه پورې خورئ اؤ په نهم کال به هم تاسو هغه څهٔ خورئ کُوم چې تاسو په اتم کال کَرئ اؤ رېبئ.

د جائيداد واپس ورکول

[23] تاسو خپله زمکه د همېشه د پاره مهٔ خرڅوئ، ځکه چې زمکه ستاسو نهٔ ده، د خُدائ پاک ده اؤ تاسو د مُسافرو په شان يئ چا ته چې دا اِجازت وی چې صِرف کښې ترې نه واخلی. [24] کله چې زمکه خرڅېږی، نو د دې د اصلی مالِک د واپس اخستلو حق به خامخا منلے شی. [25] کهٔ يو بنی اِسرائيلے غريب شی اؤ زمکې خرڅولو ته مجبُور شی، نو د هغهٔ د ټولو نه نزدې خپلوان به زمکه واپس اخلی. [26] کهٔ د چا خپلوان نهٔ وی چې دا واپس واخلی نو کېدے شی وروستو مالدار شی اؤ ډېرې پېسې ولری چې دا واپس واخلی. [27] نو په داسې حال کښې به خامخا هغه سړی له قيمت ورکوی چا چې اخستے وی، دا قيمت به د واپس ورکولو کال پورې د پاتې کالونو د پاره وی، تر هغې پورې چې هغهٔ ته خپله زمکه واپس شی. [28] خو کهٔ د هغهٔ سره ډېرې پېسې نهٔ وی چې زمکه واپس واخلی نو دا به د واپس اخستلو نه ورستوکال پورې د هغه سړی په قبضه کښې وی. په هغه کال دې دا خپل اصلی مالِک ته واپس شی. [29] کهٔ څوک په يو دېوال لرُونکی ښار کښې کور خرڅ کړی، نو هغه د دې د خرڅېدو د تاريخ نه واخله په هغه وړومبی ټول کال د واپس اخستلو حق لری. [30] خو کهٔ هغه يې په يو کال کښې واپس وانهٔ خلی نو د واپس اخستلو حق د هغهٔ د لاس نه لاړ شی اؤ هغه کور به د اخستُونکی اؤ د هغهٔ د اولاد د همېشه د پاره وی، دا به د واپس اخستلو په کال نهٔ واپس کېږی. [31] خو چې کُوم کورُونه په بې‌دېواله کلو کښې دی نو په هغو باندې به د پټو په شان کار کېږی، د دې اصلی مالِک دا حق لری چې دا واپس واخلی اؤ دا به د واپس اخستلو په کال کښې واپس کولے شی. [32] خو، ليويان هر وخت دا حق لری چې په ښارُونو کښې خپل هغه جائيداد

واپس واخلی چې هغوئ ته حواله شوے وی. [۳۳]کهٔ چرې يو ليوے په ښارُونو کښې يو کور خرڅ کړی اؤ واپس وانهٔ خستلے شی، نو د واپس اخستلو په کال کښې به دا خامخا واپس اخستلے شی، ځکه چې د ليويانو په خپلو ښارُونو کښې چې کُوم کورُونه دی دا د بنی اِسرائيلو په مېنځ کښې د هغوئ د همېشه د پاره جائيداد دے. [۳۴]خو د ليويانو د ښارُونو نه ګېرچاپېره مېدان به هيڅ کله نهٔ خرڅېږی، دا د همېشه د پاره د هغوئ دے.

غريبانانو خلقو له قرض ورکول

[۳۵]کهٔ ستاسو سره يو نزدې اوسېدُونکے بنی اِسرائيلے دومره غريب شې چې خپل ځان نهٔ شی ساتلے، نو تاسو خامخا د هغهٔ مدد کوئ لکه څنګه چې تاسو د پردی وطن کس سره مدد کوئ، نو چې هغه ستاسو سره نزدې پاتې شی. [۳۶]د هغوئ نه هيڅ سُود مهٔ اخلئ، د خُدائ پاک نه ويرېږئ اؤ خپل بنی اِسرائيلے هم هغه شان ستاسو سره نزدې اوسېدو ته پرېږدئ. [۳۷]تاسو چې کُومې پېسې هغوئ له په قرض ورکړئ نو د هغې سُود ترې نه مهٔ اخلئ اؤ چې کُوم خوراک ورباندې خرڅ کړئ د هغې ګټه ترې نه مهٔ اخلئ. [۳۸]دا د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک حُکم دے، چا چې تاسو د مِصر د وطن نه راوويستلئ چې د کنعان زمکه تاسو له درکړی اؤ چې د ستاسو خُدائ پاک وی.

د غُلامانو آزادول

[۳۹]کهٔ ستاسو سره يو نزدې اوسېدُونکے بنی اِسرائيلے دومره غريب شی چې هغه خپل ځان په تاسو باندې د يو غُلام په توګه خرڅ کړی، نو د هغهٔ نه به د يو غُلام کار نهٔ اخلئ. [۴۰]هغه به ستاسو سره د يو مزدُور په شان وی اؤ د بل واپس ورکولو تر کال پورې به ستاسو خِدمت کوی. [۴۱]په هغه وخت به هغه اؤ د هغهٔ بچی ستاسو نه لاړ شی اؤ خپلې کورنۍ اؤ د خپل پلار نيکهٔ جائيداد ته به راستُون شی. [۴۲]بنی اِسرائيل د مالِک خُدائ غُلامان دی اؤ هغوئ يې د مِصر وطن نه راوويستل، هغوئ دې د غُلامانو په توګه نهٔ خرڅېږی. [۴۳]د هغوئ سره

ظلم مهٔ کوئ اؤ د خُدائ پاک نه ویرېږئ. [44]کهٔ تاسو ته د غُلامانو ضرُورت وی، نو د خواؤشا قومُونو نه غُلامان اخستلے شئ. [45]تاسو د هغه مُسافرو اولاد هم اخستلے شئ کُوم چې ستاسو سره اوسېږی. کُوم چې ستاسو په وطن کښې پېدا شوی وی نو هغه به ستاسو میراث شی، [46]اؤ هغوئ خپلو بچو ته د میراث په توګه پرېښودلے شئ، تر څو چې هغوئ ژوندی وی نو ستاسو د بچو خِدمت به کوی. خو چې تاسو د خپل بنی اِسرائیلی سره ظلم ونهٔ کړئ. [47]فرض کړئ یو مُسافر چې ستاسو سره اوسېږی اؤ هغه مالدار شی، خو ستاسو بنی اِسرائیلے غریب شی اؤ خپل ځان په هغه مُسافر یا د هغهٔ دکورنۍ په یو کس باندې خرڅ کړی. [48]د هغهٔ د خرڅېدو نه پس، هغه بیا هم دا حق لری چې واپس واخستلے شی. د هغهٔ یو ورور [49]یا د هغهٔ ترهٔ، د ترهٔ زوئ یا د هغهٔ بل یو نزدې خپلوان هغه واپس اخستلے شی. یا کهٔ هغه په خپله مالداره شی، نو هغه خپله آزادی په خپله اخستلے شی. [50]چا چې هغه اخستے وی د هغهٔ سره به خامخا مشوره کوی اؤ هغوئ به د خرڅېدو د وخت نه واخله د واپس اخستلو نه وروستو کال پورې کالونه وشمېری اؤ چې کُومې پېسې یو مزدُور ته ورکولے کېږی د هغه په بُنیاد به د هغهٔ د خلاصېدو قیمت مُقرر شی. [51–52]د پاتی شوو کالونو د شمېر په مُطابق به هغه خامخا د خرڅېدو د قیمت یوه حِصه ورکوی، [53]لکه چې هغه د کال په بُنیاد باندې مزدُور کړے شوے وو. د هغهٔ مالِک به د هغهٔ سره ظلم نهٔ کوی. [54]کهٔ هغه په داسې څهٔ طریقه آزاد نهٔ کړے شی، نو هغه اؤ د هغهٔ بچی به په واپس ورکولو پسې کال باندې خامخا آزاد وی. [55]یو بنی اِسرائیلے به همېشه د پاره غُلام نهٔ وی، ځکه چې بنی اِسرائیل د مالِک خُدائ غُلامان دی. هغهٔ هغوئ د مِصر وطن نه راوویستل، هغه مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک دے."

د فرمانبردارۍ د پاره برکتُونه

(د ګردان کِتاب ۷: ۲۱، ۲۸:)

۲۶ [1]مالِک خُدائ ووئیل، "بُتان، مجسمې، دکاڼو ستنې، یا داسې کاڼی مهٔ جوړوئ چې عِبادت یې کېږی اؤ ورته سجده وکړئ. زهٔ مالِک

خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم. ۲زما د سبت ورځ منئ اؤ د هغه ځائ درناوے کوئ چرته چې زما عِبادت کيږی. زۀ مالِک خُدائ يم. ۳کۀ تاسو زما د قانُون په مُطابق ژوند تېروئ اؤ زما حُکمُونو ته غاړه کېږدئ، ۴نو زۀ به په صحيح وخت باران وروم، هغه زمکه به فصلُونه پېدا کړی اؤ ونې به مېوې ونيسی. ۵ستاسو فصلُونه به دومره ډېر وی چې د انګُورو د راټولولو وخت پورې به تاسو غوبل کوئ اؤ تر هغه پورې به انګُور راټولوئ چې د غلې کَرلو وخت راورسيږی. د خوراک د پاره تاسو ته به هغه هر څۀ ملاوېږی چې تاسو يې غواړئ اؤ په خپل وطن کښې به تاسو په آمن ژوند کوئ. ۶زۀ به تاسو له ستاسو په وطن کښې آرام درکړم اؤ تاسو به بغېر د يرې نه خوب کوئ. زۀ به د هغه وطن خطرناک ځناور لرې کړم اؤ هلته به نور جنګ نۀ وی. ۷تاسو به په خپلو دُښمنانو بريالی شئ اؤ تاسو به هغوئ په جنګ کښې ووژنئ، ۸ستاسو پينځۀ کسان به سلو له شکست ورکړی اؤ سل کسان به لسو زرو له شکست ورکړی. ستاسو دُښمنان به په جګړه کښې شکست وخوری. ۹زۀ به په تاسو نظر وکړم اؤ ډېر اولاد به درکړم، زۀ به هغه تړون پُوره کړم چې ما ستاسو سره کړے دے. ۱۰ستاسو سره به دومره ډېره غله وی چې تاسو به هغه زَړه غله د دې د پاره وغورزوئ چې د نوی فصل د پاره ځائ پېدا شی. ۱۱زۀ به ستاسو په مېنځ کښې زما په مُقدسه خېمه کښې اوسېږم اؤ زۀ به ستاسو نه کله هم نفرت ونۀ کړم. ۱۲زۀ به ستاسو مل يم، زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم اؤ تاسو به زما خلق يئ. ۱۳زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، چا چې د مِصريانو د غُلامۍ نه آزاد کړئ اؤ د هغوئ وطن نه يې راوويستلئ. ما هغه طاقت ختم کړو چې تاسو يې ټيټ کړی وئ اؤ د دې جوګه مې کړئ چې په اُوچتو سترګو ګرځئ.“

د سرکشۍ سزا

(د ګردان کِتاب ۲۸ :)

۱۴مالِک خُدائ ووئيل، ”کۀ تاسو زما حُکمونه ونۀ منل، نو تاسو ته به سزا مِلاؤ شی. ۱۵کۀ تاسو زما د حُکمُونو منلو نه اِنکار وکړئ اؤ زما د حُکمُونو نه

کرکه وکړئ اؤ زما تړون مات کړئ، [۱۶] نو زۀ به تاسو له سزا درکړم. زۀ به په تاسو آفتُونه راولم یعنې لا عِلاجه بیمارئ اؤ تبې چې تاسو به ړاندۀ کړی اؤ ستاسو ژوند به لنډ تنګ کړم. تاسو به تُخم وکَرئ، خو هیڅ ګټه به درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو دُښمنان به په تاسو غالِب شی اؤ چې تاسو څۀ کَرلی وی نو هغوئ به یې وخوری. [۱۷] زۀ به ستاسو نه مخ واړوم، نو تاسو به شکست وخورئ اؤ هغه خلق چې ستاسو نه نفرت کوی هغوئ به په تاسو حکومت وکړی، تاسو به دومره ویرېږئ چې څوک درپسې نۀ وی بیا به هم منډې وهئ. [۱۸] کۀ د دې هر څۀ نه پس بیا هم ما ته غوږ ونۀ نیسئ، نو د ستاسو د نافرمانئ په وجه زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زیاته کړم. [۱۹] زۀ به ستاسو غرُور مات کړم، باران به نۀ ورېږی اؤ ستاسو زمکه به وچه شی اؤ د کاڼی په شان به سخته شی. [۲۰] ستاسو ټول محنت به تاسو له هیڅ فائده درنۀ کړی، ځکه چې ستاسو زمکه به فصلُونه نۀ کوی اؤ ستاسو ونې به مېوه نۀ نیسی. [۲۱] کۀ تاسو بیا هم زما مُخالفت کوئ اؤ زما د منلو نه اِنکار کوئ، نو زۀ به ستاسو سزا اووۀ چنده زیاته کړم. [۲۲] زۀ به ستاسو مېنځ ته خطرناک ځناور درولېږم اؤ دا به ستاسو ماشُومان ووژنی، ستاسو څاروی به تباه کړی اؤ ستاسو شمېر به دومره کم کړم چې سړکُونه به مو خوشی پاتې شی. [۲۳] کۀ د دې هر څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نیسئ اؤ بیا هم زما مُخالفت کوئ، [۲۴] نو زۀ به هم ستاسو خِلاف شم اؤ زۀ به تاسو له د مخکښې نه اووۀ چنده زیاته سزا درکړم. [۲۵] زۀ به په تاسو یو جنګ راولم، زما د تړون د ماتولو سزا به درکړم اؤ کۀ تاسو په خپلو ښارُونو کښې د آمن د پاره راغونډ شئ، نو زۀ به په تاسو لا عِلاجه بیمارئ راولېږم اؤ تاسو به زۀ ستاسو دُښمنانو ته حواله کړم نو هغوئ به په تاسو حکومت وکړی. [۲۶] زۀ به په تاسو خوراک بند کړم، نو د لسو کورَنو اوړۀ به یو ښانک کښې یو ځائ تیارولے شی. هغوئ سره به خوراک ختم شی اؤ چې کله تاسو هر څۀ وخورئ، نو بیا به هم وږی یئ. [۲۷] کۀ د دې هر څۀ نه پس هم زما خبرې ته غوږ ونۀ نیسئ اؤ زما د منلو نه اِنکار وکړی، [۲۸] نو زما قهر به ستاسو خِلاف شی اؤ بیا به زۀ ستاسو سزا د مخکښې نه اووۀ چنده زیاته کړم. [۲۹] ستاسو لوږه به دومره زیاته شی چې خپل بچی به وخورئ. [۳۰] په غرُونو چې ستاسو کُومې عِبادتخانې دی هغه به

تباه کړم، ستاسو د خوشبويۍ قُربانګاه به ختمه کړم اؤ ستاسو مړی به د ستاسو په بېساه بُتانو باندې وروغورزوم. زهٔ به ستاسو نه نفرت وکړم. [31]زهٔ به ستاسو د ښارُونو نه کنډرې جوړې کړم، ستاسو د عِبادت ځايُونه به تباه کړم اؤ ستاسو قُربانۍ به قبُولې نهٔ کړم. [32]زهٔ به ستاسو وطن داسې تباه کړم چې کُوم دُښمنان دا وطن ونيسی نو هغوئ به په دې تباهۍ باندې غمژن شی. [33]زهٔ به په تاسو جنګ راولم اؤ په پردو وطنُونو کښې به مو خوارهٔ وارهٔ کړم. ستاسو وطن به خوشې پاتې شی اؤ ستاسو ښارونه به وران وېجاړ شی. [34-35]نو زمکه به د پُوره آرام د کالونو نه ښهٔ خوند واخلی چې تاسو يې ورته پرېږدئ، دا به خوشې پرته وی اؤ آرام به وکړی اؤ تاسو به د خپلو دُښمنانو په وطن کښې اوسېږئ. [36]د ستاسو کُوم کسان چې په پردی وطن کښې وی هغوئ به دومره ويروم چې د هوا په وجه د پاڼې د معمُولی کش نه به هم تښتی. تاسو به داسې منډې وهئ لکه څوک چې په جنګ کښې په تاسو پسې وی اؤ ستاسو سره به نزدې هيڅ دُښمن نهٔ وی خو تاسو به بيا هم غورزېږئ. [37]کله چې هيڅ څوک هم په تاسو پسې نهٔ وی نو تاسو به په يو بل باندې غورزېږئ اؤ تاسو به د دې جوګه نهٔ يئ چې د دُښمن په مخکښې ودرېږئ. [38]ستاسو د دُښمنانو وطن به تاسو ژوندی تېر کړی، تاسو به پردی وطن کښې مړهٔ شئ. [39]ستاسو کُوم کسان چې ستاسو د دُښمنانو په وطن کښې ژوندی پاتې وی هغوئ به خراب‌تُراب شی، ستاسو خپلې ګُناه اؤ ستاسو د پلارنيکهٔ د ګُناه په وجه به داسې وشی. د راتلُونکی وخت د پاره اُميد [40]خو ستاسو اولاد به د خپلو ګُناهونو اؤ د هغوئ د پلارنيکهٔ د ګُناهونو اِقرار وکړی، چې هغوئ زما سره بې وفائی کړې ده اؤ زما خِلاف يې سرکشی کړې ده، [41]اؤ زهٔ يې د خپل ځان خِلاف کړم اؤ چې هغوئ د دُښمنانو وطن ته ولېږم. کهٔ بيا ستاسو د اولاد سخت زړُونه نرم شی اؤ د خپلې ګُناه اؤ سرکشۍ سزا ورته مِلاؤ شی، [42]نو زهٔ به د يعقُوب، اِسحاق اؤ اِبراهيم سره خپل کړے تړون راياد کړم اؤ زهٔ به خپل هغه تړون بيا تازه کړم چې خپلو خلقو له هغه وطن ورکړم. [43]اول خو به هغه وطن خامخا د هغې د خلقو نه خالی کېږی، چې دا د پُوره آرام نه ښهٔ خوند واخلی اؤ هغوئ ته به زما د قانُون اؤ حُکمُونو نهٔ منلو په وجه پُوره

سزا مِلاؤ شی. [۴۴] خو بیا هم، چې هغوئ لا د خپلو دُښمنانو په وطن کښې وی، نو زۀ به يې نۀ ردکوم، نۀ به ترې نفرت کوم اؤ نۀ به يې بيخی تباه کوم. هسې نه چې د هغوئ سره زما تړون مات شی، زۀ مالِک خُدائ د هغوئ خُدائ پاک یم. [۴۵] زۀ به هغه تړون بيا تازه کړم چې ما د هغوئ د پلارنيکۀ سره کړے وو کله چې ما ټولو قومُونو ته خپل طاقت وښودلو چې خپل خلق مې د مِصر وطن نه راوويستل، چې زۀ مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک اوسم." [۴۶] دا ټول هغه قانُون اؤ حُکمونه دی چې مالِک خُدائ مُوسیٰ له د سينا په غرۀ باندې د اِسرائيليانو د پاره ورکړل.

د مالِک خُدائ د تُحفو په باره کښې قانُون

۲۷

[۱] بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې، [۲] "بنی اِسرائيلو ته دا اصُول وښايه. کله چې د يو خاص منختې په پُوره کېدو کښې يو کس مالِک خُدائ ته وقف کيږی، نو هغه به د دې قيمت په ورکولو سره آزاد کړے شی، [۳-۷] کُوم چې د منلے شوی معيار په مُطابق وی: بالِغ نارينه چې عُمر يې د شلو کالو نه تر شپيتو کالو پورې وی: پنځوس د سپينو زرو سيکې. بالِغه ښځه: دېرش د سپينو زرو سيکې. نارينه ځوان، چې عُمر يې د پينځو نه واخله شلو کالو پورې وی: شل د سپينو زرو سيکې. ځوانه ښځه: لس د سپينو زرو سيکې. ماشُوم چې عُمر يې د پينځو کالو نه کم وی: پينځۀ د سپينو زرو سيکې. ماشُومه: درې د سپينو زرو سيکې. هغه نارينه چې عُمر يې د شپېتو کالو نه زيات وی: پينځلس د سپينو زرو سيکې. هغه ښځه چې عُمر يې د شپېتو کالو نه زيات وی: لس د سپينو زرو سيکې. [۸] کۀ يو کس منخته منلې وی اؤ ډېر غريب وی چې هغه معياری قيمت نۀ شی ورکولے، نو هغه کس دې اِمام ته راولی اؤ اِمام به کم قيمت مُقرر کړی، چې د هغه کس د وس مُطابق وی. [۹] کۀ هغه منخته يو ځناور وی چې مالِک خُدائ ته د يوې نذرانې په توګه د قبلېدو قابِل وی، نو داسې تُحفه چې مالِک خُدائ ته پېش کيږی هغه مُقدسه ده، [۱۰] اؤ کۀ يو کس منخته ومنی نو هغه ځناور په بل ځناور نۀ شی بدلېدلے. کۀ چرې هغه بدل کړی، نو

داوړه ځناور به د مالِک خُدائ وی. [۱۱]خو کهٔ هغه ځناور حرام وی، کُوم چې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه د قبلېدو قابِل نهٔ وی، نو هغه کس به هغه ځناور اِمام ته بوځی. [۱۲]اِمام به د دې ښهٔوالی اؤ بدوالی په مُطابق قیمت مُقرر کړی اؤ دا به آخری قیمت وی. [۱۳]کهٔ هغه کس دا واپس اخستل غواړی، نو هغه به د دې قیمت سره شل فیصده زیات ورکړی. [۱۴]کله چې یو کس خپل کور مالِک خُدائ ته وقف کوی، نو اِمام به د دې د ښهٔوالی یا بدوالی په مُطابق د دې قیمت مُقرر کړی اؤ دا به آخری قیمت وی. [۱۵]کهٔ هغه کس چا چې دا کور وقف کړے وی اؤ دا واپس اخستل غواړی، نو هغه به خامخا د دې قیمت سره شل فیصده زیات ورکړی. [۱۶]کهٔ څوک د خپلې زمکې څهٔ حِصه مالِک خُدائ ته وقف کوی، نو د دې قیمت به د هغه تُخم په مُطابق مُقررولے شی چې څومره په کښې کَرل په کار وی، دا قیمت به د سپینو زرو لس سیکې د شلو کیلو اوربشو د پاره وی. [۱۷]کهٔ هغه کس دا زمکه د واپس اخستلو کال باندې وقف کړی، نو د دې زمکې قیمت به پُوره ورکولے شی. [۱۸]خو کهٔ چرې هغه کس خپله زمکه د دې نه وروستو وقف کړی، اِمام به د هغې بیعه د هغو کلونو د شمېر په مطابق حساب کړی چې د واپس اخستلو تر راتلُونکی کال پورې پاتې وی او د کالونو د کمی په وجه به کمه بیعه مقرر کړی. [۱۹]چا چې دا زمکه وقف کړې وی کهٔ هغه کس دا واپس اخستل وغواړی، نو هغه به خامخا د دې قیمت سره شل فیصده زیات ورکوی. [۲۰]کهٔ هغه کس دا زمکه د مالِک خُدائ نه واپس اخستلو نه مخکښې په بل چا باندې خرڅه کړی، نو د هغهٔ حق نهٔ جوړېږی چې دا واپس واخلی. [۲۱]د واپس اخستلو پسې کال به هغه پټے د همېشه د پاره د مالِک خُدائ شی، دا به د اِمامانو وی. [۲۲]کهٔ څوک مالِک خُدائ ته یو پټے وقف کوی چې هغهٔ اخستے وی، [۲۳]اِمام به د واپس اخستلو پسې کال پورې د کالونو د شمېر په مُطابق د دې د قیمت اندازه ولګوی اؤ هغه کس به خامخا هم په هغه ورځ د دې قیمت ورکړی، دا پیسې به د مالِک خُدائ شی. [۲۴]د واپس اخستلو په کال به دا پټې واپس د دې اصلی مالِک یا د هغهٔ اولاد ته ملاوېږی. [۲۵]ټول قیمتُونه به د منلے شوی معیار په مُطابق مُقررولے شی. [۲۶]په ځناور کښې د ټولو نه وړومبی پیدا شوی بچی د مالِک خُدائ وی، نو هیڅ څوک دا هغهٔ

ته د يوې رضاکارانه نذرانې په توګه نۀ شی پېش کولے. يو څخے، ګډُورے يا يو د چېلۍ بچے دا د مالِک خُدائ وی، [27] خو ورومبے پېدا شوے يو حرام څناور د معيارى قيمت سره شل فىصده زيات ورکولو باندې واپس اخستلے شى. کۀ دا واپس وانۀ خستلے شى، نو دا دې په چا باندې په معيارى قيمت خرڅ کړے شى. [28] کُوم څيز چې مالِک خُدائ ته بغېر د څۀ شرط نه وقف شوے وى، نو هيڅ څوک به دا نۀ خرڅولے شى اؤ نۀ به يې واپس اخستلے شى، کۀ هغه بنيادم، څناور، يا زمکه وى، دا به د همېشه د پاره د مالِک خُدائ وى. [29] کۀ په چا باندې د مرګ فېصله شوې وى نو هغه به خامخا وژلے شى اؤ واپس به نۀ شى اخستلے. [30] د زمکې د ټول پېداوار لسمه حِصه د مالِک خُدائ ده، کۀ هغه غله وى يا مېوه وى. [31] کۀ يو کس دا واپس اخستل غواړى، نو هغه به خامخا د منلے شوى قيمت سره شل فىصده زيات ورکوى. [32] هر يو لسم څاروے د مالِک خُدائ دے. کله چې څناور شمېرلے شى، نو هر يو لسم به د مالِک خُدائ وى. [33] مالِک دې څناورو له داسې ترتيب نۀ ورکوى چې خراب څناور ترې خوښ کړے شى اؤ بدلولے را بدلولے يې هم نۀ شى. کۀ هغۀ يو څناور په بل څناور بدل کړو، نو بيا به دواړه د مالِک خُدائ وى اؤ واپس به نۀ شى اخستلے.“ [34] دا هغه حُکمونه دى چې مالِک خُدائ مُوسىٰ له د سينا په غرۀ باندې د بنى اِسرائيلو د پاره ورکړل.